DIREKT AKTION

NR 4/99 (18) SEPTEMBER-OKTOBER 1999 15 kr SYNDIKALISTISKA UNGDOMSFÖRBUNDET

INNEHÅLL

nr 4/99

Direkt Aktion kartlägger den kristna högern

Den kristna högern har alltid haft motstånd mot homosexuellas rättigheter som en av sina viktigaste frågor. Om homosexuella hade skyddats av lagen om hets mot folkgrupp, så hade många frikyrkopredikanter och kristdemokratiska politiker kunnat bli dömda för sina uttalanden.

Läs mer på sid 4-6

Sommarpyssel

Sensommar-krysset

Lös det på sid 19

Red

Sommarlov, sommarjobb eller sommarslav

Tillbaka till skolbänken efter en lång, hård sommar. Studiebidraget för elever i gymnasiet är inte menat att räcka till hyra och mat. Möjligtvis till kläder, hygienartiklar, resor och nöjen, vilket det gör om man snålar. Anledningen till att det inte betalas ut tre månader per år är att då är ungdomar lediga, och det spelar ingen roll att de är omyndiga barn utan rösträtt, de ska arbeta.

Finns det inga jobb så blir det inga pengar, det finns inga lagstadgade ersättningar till studerande gymnasister utan sommarjobb. Det blir ett moment 22 som framförallt kommunerna utnyttjar till att dra folk till löjligt lågbetalda jobb.

Att vara högskolestuderande i lågkonjunktur är etter värre, när varken studielån eller bidrag betalas ut på sommaren. För folk som inte uppnått alfa-åldern (20 år för att få ersättning för arbetslöshet) är det SOC eller föräldrarna som gäller, vilket i praktiken blir föräldrarna då någon åldersgräns för deras försörjningsplikt i praktiken inte verkar finnas. Och dubbel hyra samt käk för ett utflyttat barn är en rätt betungande om inte omöjlig avgift för det stora antalet familjer.

De som väl får sommarjobb, riktiga eller kommunslaveri, får som det är idag desto mer att göra.

När de ordinarie arbetarna har tagit några veckors välförtjänt semester lämnas öppna hål i bemanningen: sommarjobb. Grundskole- och gymnasie-elever som lärt sig överleva på de futtiga studie- och barnbidragen blir mer än nöjda när den siffran flerdubblas. Kommunerna går ut med sina "40-kronor i timmen"-jobb, men om man ser till att sommarjobbarna ofta gör samma arbete som ordinarie anställda, blir löneskillnaderna skrämmande.

För att inte tala om så kallade praktikplatser, vars enda skillnad mot ett vanligt jobb är att timlönen kan ligga runt 10-15 spänn!

Unga är ofta lätta att ha att göra med. De flesta håller sig på mattan, tycker att det är onödigt att tjafsa. Det är ju inte så lång tid i alla fall. Och samtidigt är det så mycket att förlora. Att käfta emot en lärare eller vem som helst är en sak, du är redan på botten. Men nu står du framför den person som betalar ut din lön i slutet på månaden.

Du behöver absolut de här pengarna, var ska de annars komma ifrån? Dessutom, vad har du att sätta emot? Inget fackförbund, inga arbetskamrater... äh, det är ju inte så lång tid i alla fall.

Att vara ung på en arbetsplats är inte så lätt. Få har tidigare varit ute på arbetsmarknaden någon längre tid. Och väl där, är de flesta arbetskamrater äldre. Det är en ny miljö där vuxna helt plötsligt är på samma plats och du förväntas jobba med dem på samma villkor. Men åldern kräver sin rätt, gamlingarna är vana att se ner på oss unga och slutar inte med det bara för att vi blir arbetskamrater. Det tar tid att känna samhörighet och facket är kanske inte det första som ploppar upp i huvudet.

Att väldigt många är helt beroende av att få ett sommarjobb är helt klart. För många står det klart tidigt på våren att de inte kommer kunna skaffa något, ändå kan de inte göra något åt situationen, inte själva.

Andra får jobb men blir utnyttjade, får arbeta för hårt, för länge, med för låg lön och oförsäkrade. Och eftersom de behöver pengarna är det inte mycket de kan göra åt situationen heller. Ensamma.

Och även om du får ett juste, vitt, rimligt avlönat jobb så vet du ju inte hur det blir nästa sommar.

Kampen för riktiga, vettiga sommarjobb måste hålla på hela tiden. Kommunerna måste tvingas ta sitt ansvar, det är absurt att ha bidragssystem som förutsätter att det finns jobb när det i verkligheten råder arbetslöshet. Arbetsköpare måste ta sitt ansvar och anmälas och hängas ut om de inte gör det.

Ta reda på dina rättigheter till exempel genom att kontakta SAC eller närmaste lokala samorganisation.

Organisera dig, gå med i facket eller bilda aktionsgrupper och skapa opinion. Ta med dig dina kamrater och gå och hälsa på kommunkontoret och lägg fram lämpliga hotelser, demonstrera, agera.

Om ett år är det dags igen, ska situationen ha förändrats till dess måste vi börja nu.

Direkt Aktion är Syndikalistiska Ungdomsförbundets tidning. Den ges ut av Kulturföreningen Direkt Aktion. Ansvarig utgivare är Linda Wagenius. I redaktionen: Linda Wagenius, Martin Larsson, Matilda Köhlmark, Ulf Johansson, Ola Brunnström, Karin Nyman, Erik Mellsjö, Mattias Pettersson, Mikael Boberg och Olle Svensson. Adressen är Direkt Aktion, Box 6507, 113 83 Stockholm. Telefon: 08-673 11 15. Hemsida: Tillfälligt ur funktion E-post: direkt.aktion@usa.net Skicka gärna in artiklar, insändare, kritik eller beröm.
Att prenumerera kostar 80 kr för 6 nummer, stödprenumeration 150 kr. Sätt in på Kulturföreningen Direkt Aktions Pg: 64 99 67-7. Tryckt på Federativs Tryckeri.
Nästa deadline: 15 Oktober. ISSN 1403-381X

Skanska bygger zoo

Nu ska företaget Skanska bygga reservat för rika på Lidingö utanför Stockholm. Det handlar om lyxhus för folk med pengar och en viss livsstil, i vilken ingår golf, tennis, egen pool på tomten och lyxbåtar. Tanken är att en bosättning i området ska innebära ett steg uppåt i den sociala karriären, och att trycket på dem som inte passar in ska vara så stort att de automatiskt flyttar.

DA är glada att Skanska tar sitt sociala ansvar och slår ett slag för de rikas rätt i samhället. För det är ju självklart att folk med pengar och inflytande inte ska behöva beblanda sig med det övriga packet.

Moderater...

Folkradion hörde sig för i det moderata ungdomsförbundet om hur de ville att Carls ersättare som partiledare skulle vara, de hade en del önskemål. Blanda annat sa en kille att den nya helst skulle ha ett par snygga jeans, gärna utsvängda. Kanske lite rufsigt hår, fast på ett snyggt sätt. En ung kvinnas röst träder fram i radion och fyller i att hon minsann ser på TV-serien Vänner, Friends, och hon vill att den nya partiledaren ska vara med i ett av avsnitten för att visa på... ja vadå?

Välkommen hem till oss

Telia som gått ihop med norska Telenor har fått en ny VD, Tormod Hermansen. Denne Tormod, från Norge behöver givetvis en bostad här i Sverige. Att det är litet på hans nya adress på Strandvägen kan han stå ut med, tre fyra rum, kanske. Priset, 10 miljoner plus dom 2 miljoner som han låtit renovera lägenheten för, tycker han inte är särskilt uppseendeväckande. Att ägarna, det svenska folket, skulle bli upprört tycker han bara är konstigt. Vad är det som gör er så upprörda, undrar han i Expressen. Välkommen till Sverige idiot, det här vara bara början, tänk på det innan du börjar sparka dom som inte behövs efter sammanslagningen.

ROCK MOT RASISM!
18 september

Radio 69
(oi! från Göteborg)
-
Wildcat Strike
(streetpunk från Linköping)
-
Deathboot
(kängpunk från Malmö)
-
Likkorsvadd
(hårdrock från Linköping)
-
Pale Descent
(Pop-rock från Malmö)
-
Perkele
(oi! från Göteborg)
-
Down To Fail
(Cirkus-core från Malmö)

Kulturknuten, Spångatan 38 i Malmö
Insläpp 18.00
50 spänn
Arr: SUF-Malmö

Grenar vi inte fick se under POLIS-VM i Stockholm:

★400 meter vådaskott.
★Slag med batongskaft.
★1.200 meter hetsjakt av trimmad mopedist.
★Kreativ utplacering av bevismaterial.
★Splittring av invandrarfamilj över rekordmånga gränser.
★Jämfotahopp på liggande narkoman.
★Tre perioder påtryckning mot rättsmedicinal-läkare.
★Vansinnig biljakt bland fotgängare.
★900 meter tittande åt annat håll.
★60 meter "hur-var-det-härdå"?
★Prickskytte mot liggande mål.
★Världsrekord i kåranda.
★Höjdhopp över högar av outredda anmälningar.
★Kast med epileptiker i fyllecell.
★5.000 mil vagt motiverad tjänsteresa.
★Orientering med Palme-gruppen.

Det här vill Syndikalistiska Ungdomsförbundet

(utdrag ur SUF:s principförklaring)

Syndikalistiska Ungdomsförbundet (SUF), är en anarkosyndikalistisk ungdomsrörelse vars mål är ett förverkligande av den frihetliga socialismen. Under denna övergår produktionsmedlen i allas ägo och förvaltas av de arbetande.

Alla människor är lika värda och därför har ingen människa rätt att bestämma över någon annan. Alla samhällssystem och ideologier som förutsätter att en grupp människor skall styra en annan leder därför till förtryck. SUF kämpar emot dessa och är för ett helt jämlikt samhälle.

Det borgerliga demokratibegreppet är begränsat till det politiska livet. Den centralisering som en stat innebär, har gjort att man inte heller där har uppnått någon acceptabel demokrati. SUF vill ersätta den partipolitiska parlamentarismen med en verklig federalistisk demokrati som också innefattar de ekonomiska, sociala och kulturella områdena. Trots att vi inte erkänner lagarnas auktoritet inser vi att de vunna demokratiska fri- och rättigheterna måste försvaras och utvecklas.

SUF ser den direkta aktionen som medlet för att förändra samhället och levnadsvillkoren. Endast därigenom kan det självansvar utvecklas som är socialismens förutsättning.

Liksom det frihetligt socialistiska samhälle som syndikalisterna vill skapa, är även SUF uppbyggt efter den federalistiska principen. Denna innebär att alla som berörs av ett beslut har rätt att delta i det. Ingen får dock, i organisationens namn, handla i strid med gemensamt fattade beslut.

VILL DU LÄSA HELA PRINCIPFÖRKLARINGEN? BESTÄLL FRÅN SUF:S SAMORDNINGSGRUPP, BOX 633, 801 27 GÄVLE

Kristna högern hets mot homosexuella

Fanatiska abortmotståndare i riksdagen. Politiker som hävdar att homosexuella ska skjutas. Håller den kristna högern på att få större inflytande i Sverige?

Det mesta som den kristna högern i Sverige står för har importerats från USA. Där finns runt 700 TV-stationer över hela landet där predikanter sprider sitt budskap, som inkluderar hets mot homosexuella och ensamma mödrar, uppmaningar att agera mot abortkliniker och konspirationsteorier om hur liberaler, feminister, homosexuella och kommunister håller på att ta över landet. Detta blandas med traditionella högeridéer som sänkt skatt för de rika, avskaffade bidrag till fattiga och strängare straff. Rasistiska inslag är inte heller ovanliga.

Fundamentalister

Många amerikanska företag ger stora ekonomiska bidrag till de hundratals högerkristna organisationer - allt från lobbygrupper till gräsrotsföreningar - som finns.

USA:s kristna höger är beredd att gå långt. De vill inte bara sprida sina värderingar till så många människor som möjligt, de vill att lagarna ska skrivas som efter Bibelns ord. Detta skulle leda till ett samhälle av samma slag som det islamistiska Iran.

Och som sagt så har också deras svenska efterföljare, i och med Kristdemokraternas framgångar, börjat vädra morgonluft. D.A tar en koll på de viktigaste idéerna som den kristna högern i Sverige för fram:

"Jorden skapades på sju dagar"

För en kristen som tror ordagrant på allt som står i bibeln är det naturligtvis en lögn att livet på jorden långsamt har utvecklats under tusentals år. De tror att jorden skapades av Gud på sju dagar, punkt slut. Dessa kallas kreationister eller skapelsetroende, och i USA har de fått inflytande över skolundervisningen och vissa delstater har stiftat lagar som förbjuder lärare att lära eleverna något annat. Deras mål är att alla elever i hela USA ska få lära sig att jorden minsann skapades av Gud på sju dagar.

Varför tycker dessa kristna då att det är så viktigt? Svaret är att det inte bara handlar om att försvara bibelns ord i varje detalj. Det finns också politiska avsikter bakom kreationisternas kampanjer.

För om Gud har skapat världen på sju dagar, skapat människan till sin egen avbild och skapat Eva ur Adams revben, kan man lätt dra slutsatsen att vi också måste följa Bibelns föreskrifter i alla andra frågor. Kreationisterna ser sin kamp för att göra skapelseläran till den enda accepterade som första steget mot att införa religiös lagstiftning på alla områden i samhället, och de finns även i Sverige.

Extremister

Det finns en förening för kreationister, Genesis, som ger ut en tidning med samma namn. Där medverkar många kända namn från den kristna högern. Såväl den kristdemokratiska riksdagsledamoten Per Landgren som Lars-Onni Wik, en av de ledande i det främlingsfientliga nätverket Folkviljan och massinvandringen, hör till de mer aktiva i föreningen. Man kan undra vad kristdemokraterna säger om att en av deras riksdagsledamöter finns i så tvivelaktigt sällskap. I tidningen Genesis har det även ett flertal gånger funnits artiklar och annonser från Harald Ljungberg, 87-årig nazistveteran som var ordförande i ett nazistiskt ungdomsförbund under kriget, men numera mest kämpar för strängare filmcensur.

Tidningens innehåll är en blandning av påhittade naturvetenskapliga argument och politisk propaganda, till exempel har tidningen haft ett temanummer om "Bibelns syn på homosexualitet". Där medverkade bland andra kristdemokraten Per Landgren med en artikel mot homosexualitet.

Hets mot homosexuella

Den kristna högern har alltid haft motstånd mot homosexuellas rättigheter som en av sina viktigaste frågor. Om homosexuella hade skyddats av lagen om hets mot folkgrupp, så hade många frikyrkopredikanter och kristdemokratiska politiker kunnat bli dömda för sina uttalanden.

1995 sa till exempel Roland Nelson, kristdemokratisk kandidat till Europaparlamentet, så här: "KDS strategi är något helt annat än homosexmaffians! KDS står för grundläggande värderingar, medan homosexmaffian vill bryta ner vårt samhälle!"

Detta hade lika gärna kunnat vara hämtat ur en nazistisk tidning, och om man hade bytt ut "homosexmaffian" mot "judarna" hade självklart Roland Nelson dömts för hets mot folkgrupp. Men fortfarande kan tydligen högt uppsatta politiker från ett riksdagsparti säga saker som är i klass med nazistisk propaganda, utan att någon reagerar.

Omvända homosexuella

Bland predikanter i frikyrkorna sägs ibland ännu grövre saker och i högerkristna tidningar som Livets Ords Magazinet är det snarare regel än undantag att det finns artiklar som attackerar homosexuellas rättigheter.

Det finns även organisationer som enbart sysslar med frågan. "Medvandrargruppen" är en grupp präster, både från frikyrkor och från Svenska Kyrkan, som säger sig vilja "hjälpa" och "omvända" homosexuella, genom att ge dem skuldkänslor och med hjälp av bibelcitat få dem att inse att de "syndar". Dock har de inte frågat några homosexuella om de verkligen vill ha deras hjälp...

När kristna högermän talar om att "värna om familjen", så brukar det vara två saker de menar: dels att homosexualitet inte ska accepteras, och dels att det ska vara mannen som bestämmer medan kvinnan är hemma med barnen.

Lönsamt med hemmafru

I frikyrkliga kretsar ses detta som en självklarhet: mannen jobbar, kvinnan sköter hushållet. Detta är naturligtvis också målsättningen bakom kristdemokraternas tal om "valfrihet i barnomsorgen" - det ska vara lönsamt för kvinnan att stanna hemma istället för att jobba.

I våras väckte den kristdemokratiske kommunpolitikern Roger Fransson uppmärksamhet när han förklarade att kvinnomisshandel egentligen berodde på att "det finns kvinnor som är ragator", att det inte var männens fel utan att kvinnorna provocerade fram misshandeln. Senare erkände han att han uttryckte sig fel, men hans åsikter försvarades i flera högerkristna tidningar.

En ständig fråga är naturligtvis också den om kvinnor ska vara präster - i Svenska kyrkan finns fortfarande en del kvinnoprästmotståndare som vägrar ge sig, medan det i frikyrkorna oftast ses som en självklarhet att "kvinnan tige i församlingen".

I april 1998 importerades ännu en kristen, antifeministisk rörelse från USA till Sverige. "Promise keepers" är en rörelse enbart för män, som hävdar att familjen håller på att raseras, och att den enda lösningen är att männen åter tar kommandot i familjen. I USA har rörelsen starka band till den fanatiska kristna högern, och i Sverige är det bland annat en hel del Livets Ord-medlemmar som är aktiva. Gruppen tar aktivt ställning mot feminism och homosexualitet, och lyckades när den

ar Demons out!

var som starkast i USA samla en miljon människor på ett jättelikt möte. I Sverige är den ännu liten och har bara några hundra medlemmar.

Abortmotståndarna

Men den viktigaste frågan för de kristna antifeministerna är abortmotståndet. De kristna abortmotståndarnas organisation, Ja Till Livet, är ekonomiskt stark och får bland annat in mycket pengar genom företag som annonserar i deras tidning. Med skrämselpropaganda och bilder på foster försöker de ge unga kvinnor som funderar på att göra en abort skuldkänslor. Att försöka få ner antalet aborter genom till exempel gratis preventivmedel har de överhuvudtaget inte tänkt på. Mer om abortmotståndarna och deras argument finns att läsa i D.A. nr 5-6/98.

Ja Till Livet har även inflytande i riksdagen, ett par moderata och sju kristdemokratiska riksdagsledamöter är medlemmar. Medlemmar i Livets Ord har ett starkt inflytande i Ja Till Livet, och de samarbetar med amerikanska anti- abortorganisationer vars medlemmar har gjort sig skyldiga till mord på abortläkare och nedbrända abortkliniker. Kanske håller de amerikanska abortmotståndarnas terrormetoder på att ta sig även till Norden - nyligen har en norsk broderorganisation till Ja Till Livet börjat samla in personuppgifter på abortläkare och hänga ut dem på internet, underförstått med syftet att de ska attackeras och hotas.

Stödjer ockupationsmakt

Den kristna högerns politiska idéer handlar inte bara om familjelivet - de engagerar sig också i internationell politik. Framförallt handlar det om stöd till den israeliska statens ockupation av Palestina. Det spelar ingen roll att en lång rad FN-resolutioner fördömer Israels ockupation och kräver att de israeliska bosättningarna på palestinsk mark stoppas. Enligt Bibeln så är Israel det heliga landet och tillhör judarna och inga andra, och då finns det, enligt de högerkristna, inget utrymme för diskussion. Att miljoner palestinier bor i flyktingläger, fördrivna från sina hem, och att de som är kvar behandlas som andra klassens människor av de israeliska myndigheterna bryr de sig inte om.

Hets mot muslimer

Organisationer som Förenade Israelinsamlingen och Shalom över Israel stödjer inte bara ockupationsmakten i ord, utan samlar även in stora mängder pengar i frikyrkliga kretsar, pengar som används till olika projekt för att stödja bosättningarna i de ockuperade områdena.

De mest fanatiska israelvännerna finns i Livets Ord. De har bland annat köpt en egen båt för att kunna frakta ryska judar till Israel så att de kan bygga nya bosättningar på ockuperad mark.

Uffe vid rodret

Livets Ords "führer" Ulf Ekman målar upp en bild av araber som är på gränsen till rasistisk: de är muslimska terrorister, och muslimska invandrare i Sverige är egentligen ute efter att ta över landet. Han har även påstått att "islam är syster till nazism".

Livets Ord är en av de frikyrkor som tydligast tar ställning i politiska frågor. De styrs med järnhand av Ulf Ekman, och i sina predikningar manar han till korståg mot socialismen och förespråkar total kapitalism. Livets Ords ideologi kallas framgångsteologi, och kan beskrivas som en kristen variant på nyliberala idéer. De som har makt, pengar och framgång har fått det av Gud. Tror man bara på Gud tillräckligt mycket så får man allt man vill ha: ny lägenhet, ny bil och bättre hälsa. Om de handikappade och kroniskt sjuka bara trodde mer på Gud så skulle de bli friska. Om en medlem blir sjuk så har den blivit angripen av Satan och måste tro ännu mer.

Hjärntvättande sekt

Livets Ord är ekonomiskt starka eftersom medlemmarna donerar en stor del av sina inkomster, pengar som används offensivt till propaganda. De har till exempel långt gångna planer på att skaffa en egen TV-station. Livets Ord och dess närstående församlingar sägs ha runt 10000 anhängare i Sverige.

Medlemmarna i Livets Ord och liknande församlingar utsätts enligt organisationer som kämpar mot destruktiva sekter för en hård hjärntvätt. Om någon funderar på att hoppa av får de veta att de har blivit besatta av Satan. Detta har drivit flera människor till självmord.

Ökat inflytande?

Kristdemokraterna har den senaste tiden vuxit starkt. Även om de flesta som röstat på dem inte sympatiserar med fanatiskt kristna idéer har det lett till att medlemmar i organisationer som Livets Ord, Ja Till Livet och Genesis har tagit plats i riksdagen. Många väljare har gått på Alf Svenssons charm utan att tänka på vilka krafter de bereder väg för. När Kristdemokraterna får vind i ryggen finns det stor risk att extremare rörelser börjar röra på sig.

Det är svårt att säga om den kristna högern i Sverige kommer gå samma väg som i USA, med nedbrända abortkliniker, krav på censur och TV-shower som hetsar mot homosexualitet, socialism och feminism. Men i vilket fall som helst är de kristna högerkrafterna minst lika farliga som de små främlingsfientliga partierna.

Dåligt motstånd

Vänstern har hittills varit ganska dålig på att bemöta dem, men det finns undantag. Det har ordnats motdemonstrationer mot Ja Till Livets marscher, och "Ungdom mot homofobi" från Uppsala (läs mer i förra numret av D.A.) har gjort affischer om kända kristdemokraters homofobiska uttalanden som spridits i flera städer. Det har även ordnats kampanjer där folk skriver till Ja Till Livets svarspost (där de själva får betala portot) och ringer till deras 020-nummer för att knäcka dem ekonomiskt.

MIKAEL BOBERG

Kyrkan banar väg för nazister

Är hatet mot homosexuella som den kristna högern sprider ett stort problem? D.A. ställde frågan till Christine Gilljam, ordförande i de homo- och bisexuellas organisation RFSL:

–Ja, det är det. Inte minst för att de är ett stort problem för de anställda hos olika kyrkor och samfund. Vår erfarenhet är att det finns många homosexuella som jobbar där vilka hör av sig till oss och berättar om hur de utsätts för trakasserier eller mobbning på jobbet.

Har de kristna homohatarna flyttat fram sina positioner på senare år, eller har de dragit sig tillbaka?

–De har definitivt inte dragit sig tillbaka. I och med utställningen Ecce Homo har de gjort sin röst hörd på ett sätt som saknar motstycke under tidigare år. Det har också på flera håll i landet varit diskussioner på skolor om homosexuella skall få komma ut och berätta om sig själva. I Örebro har man haft en pastor som själavårdare på en skola och han har uttryckt sig negativt om homosexuella, vilket naturligtvis drabbar de homo- och bisexuella eleverna på skolan. Detta är bara några exempel.

–Jag tror också att vi i Sverige inte bryr oss så mycket om vad kyrkan gör och tänker eftersom den vanlige "Svensson" inte är särskilt kyrklig. Vi låter också kyrkan ursäkta sitt beteende med att de just är kyrkan. Ingen annan organisation skulle vi visa så stor tolerans emot om de hade motsvarande åsikter.

Var gör den kristna högern mest skada för den homosexuella frigörelsen - i riksdagen eller ute i samhället?

–Lika illa på bägge håll. I riksdagen därför att de förhalar viktiga förbättringar för oss. Genom sitt agerande i och utanför riksdagen ger de nazister och andra grupper legitima skäl för att med våld angripa oss. Så aggressivt som vissa kyrkliga personer agerade under Ecce Homo- visningarna, är det klart att nazisterna tyckte de gjorde helt rätt att slå ned fyra bögar under pride-firandet i Stockholm. De har ju sett och hört andra grupper uttrycka samma värderingar.

MIKAEL BOBERG

Livlinan håller inte

Annonser för samtalslinjen Livlinan, med texten "Ung och gravid? Någon att tala med!" har under sommaren upprepade gånger synts i tidningar som vänder sig till unga flickor. Inte helt oväntat är det anti-abortrörelsen som är i farten och försöker nå ut till unga flickor, som dels av förklarliga skäl ofta väljer att inte bli mödrar även om de råkar bli med barn, dels kan övertalas med "jag är vuxen och vet bättre än du"-argument.

Personerna man får tala med när man ringer till linjen har ingen utbildning som har betydelse för uppdraget och hälften av verksamheten finansieras av Ja Till Livet.

I en krönika i Dagens Nyheter 4:e juli beskriver Karolina Ramqvist hur hon ringer till Livlinan och utger sig för att vara en 14-årig flicka som blivit gravid med en pojke som hon inte känner.

Kvinnan hon får tala med vet inte hur en abort går till men är noga med att påpeka att det "redan är en egen individ du bär på, som kan bli det viktigaste i ditt liv", att hon själv har barn som hon älskar och som är det viktigaste i hennes liv, att det inte alls är omöjligt för en 14-åring att själv ta hand om ett barn, och plugga kan man göra senare. Utan någon som helst medicinsk eller psykologisk utbildning varnar hon för aborter som enligt henne kan ge psykiska och fysiska problem senare i livet, "en sorg som aldrig går över".

Efter Karolinas publicering har enstaka tidningar meddelat att de beslutat att inte längre ta in Livlinans annonser.

KARIN NYMAN

Rudolf Hess, måttligt hyllad

Rudolf Hess var en av de ledande nazisterna när det begav sig i Tyskland. En av de mest misslyckade också, han var helt enkelt sinnessjuk, något som till slut även Hitler kunde intyga. Mitt under kriget satte han sig i ett stulet flygplan och åkte till England för att "mäkla fred". Efter kriget satt han i fängelse för krigsförbrytelser tills han dog 1987, 93 år gammal. Men i den nazistiska mytologin heter det naturligtvis att han blev mördad...

I augusti varje år sen hans död har nazisterna i norra Europa hedrat minnet av Hess, genom att ordna en marsch. 1996 var den i Trollhättan och de två åren därefter i Danmark. Nassar har åkt från hela Skandinavien och Tyskland för att marschera, men motdemonstrationerna har alltid varit mycket större. Tack vare motståndet har polisen tvingats hänvisa nazisterna till ödsliga platser vid tider då ingen ser de, och antalet marscherande nazister bara sjunker. Självklart är det inte kul att vara nazist när man står klockan nio på förmiddagen på en ödslig grusplan med stenar regnande i luften...

Men årets Hess-firande var nog det största fiaskot på länge. Det har nästan blivit en nynazistisk tradition att Hess-firandet leder till splittringar, och i år var det de danska nazisterna som splittrades upp i två konkurrerande grupper. Den ena gruppen, det lilla DNSB, sökte tillstånd att demonstrera i Köpenhamn, men gjorde det aldrig. Kanske för att 300-400 motdemonstranter stod utanför deras högkvarter, en villa ombyggd till ett fort. En lika stor motdemonstration ägde rum vid DNSB:s andra villa, i Ålborg. I vart och ett av nazisthusen häckade samtidigt högst 15 nassar utan att våga gå ut.

Antifascistiska attacker

De danska nazisterna har även en tredje villa, i Langeland, som tillhör den rivaliserande gruppen Blood & Honour. Huset har blivit sönderslaget av antifascister och varit måltavla för demonstrationer, men en liten, liten Hess-marsch lyckades de ändå ordna.

Den svenska nazistgruppen Nationalsocialistisk Front deklarerade i år att dom tänkte satsa på sina "partidagar" i stället för att fira Rudolf Hess. NSF kallar sig nämligen numera för "parti" och tänker försöka komma in i kommunfullmäktige i nästa val. I en håla utanför Karlskrona samlades uppskattningsvis högst 80 nazister på dessa partidagar. På lördagförmiddagen åkte de ändå till Växjö och genomförde en liten "Hess-marsch", med mindre än 40 deltagare, för att sedan färdas till Nybro, där de ställde sig utanför polishuset och skrålade och heilade. Rudolf Hess hade säkerligen känt sig hedrad...

Andra svenska nazister valde att fira på rasistfestivalen Holmgång i Borås, mer om detta här intill.

Mikael Boberg

Rudolf Hess var en av Hitlers närmaste

Ultima Thule besökte Borås

Den fjortonde augusti, samtidigt som Hess-fiaskot pågick valde en del nazister att åka till Borås för festivalen Holmgång -99. Holmgång är en festival där band som Ultima Thule och Heroes spelar, alltså rasistband med många nazistiska fans. Den anordnas årligen av det lokala raggargänget Jönssonligan och kretsarna kring Heroes, ett band med rötterna i gamla nazistbandet Dirlewanger. En av medlemmarna, John Järvenpää, har varit aktiv nazist i tio år.

Arrangörerna av Holmgång hävdar naturligtvis själva att dom inte har någonting med rasism att göra - men samtidigt har dom tryckt upp klistermärken med texten "för din nation och ras"...

Turerna inför Holmgång var många. Förra året hade Borås kommun en majoritet av socialdemokrater och vänsterpartister, som förbjöd festivalen, som då tvingades flytta till Göteborg. Men borgarna, som nu har makten, vägrade stoppa den.

Därför arrangerades i år en demonstration mot Holmgång. Initiativet togs dels av Henrik Mellström, som håller på att starta en SUF-klubb i Marks kommun utanför Borås, och dels av Globala Föreningen, en förening med många invandrare som medlemmar.

På det första planeringsmötet dök det även upp politiker från alla partier.

–Det var det mest meningslösa jag varit med om. Vi diskuterade med borgarna i två timmar om demonstrationen skulle vara mot Holmgång, eller bara mot rasism i allmänhet, berättar Henrik för D.A.

–Borgarna hade ju gjort bort sig som tillät festivalen, men naturligtvis kunde dom inte erkänna att dom hade fel. I stället hänvisade dom till yttrandefriheten, och sa att man inte kunde veta om arrangörerna till Holmgång var rasister.

Detta fortsatte politikerna att hävda även efter en artikel i tidningen, där Jönssonligans talesman försäkrade att han inte var rasist - iförd en White Power-tröja med hakkors på!

Yrkespolitikerna kuppade motdemonstrationen

På ett annat planeringsmöte snackade politikerna sig samman under pausen, och kuppade sen igenom att varken syndikalisterna eller Globala föreningen skulle få stå med som arrangörer.

Den politiker som utmärkte sig mest var kristdemokraten Else-Marie Lindgren. Hon tog själv kontakt med Jönssonligan och trodde på allt dom sa till henne. Hon ville till och med bjuda in dom till den antirasistiska demonstrationen, som enligt henne inte bara borde vara mot rasism och nazism, utan även mot "vänsterextremism".

Det var även Else-Marie Lindgren som såg till att det skulle vara svenska fanor längst fram i demonstrationen, men när Globala föreningen föreslog att olika invandrargrupper också skulle få ha sina flaggor, svarade hon bara "nej, usch"! Och när det föreslogs att parollen skulle vara "solidaritet över alla gränser", svarade vår kära kristdemokrat "solidaritet - usch"!

Militanta antifascister gick ett eget block

Till slut hade alltså den antirasistiska demonstrationen förvandlats till något som mest liknade ett partipolitiskt jippo. Men SUF:arna och andra militanta antifascister gick i ett eget block sist, med egna paroller och slagord. När polisen plockade in två personer utan anledning, stannade blocket medan resten av demonstrationen fortsatte, men ett lokalt invandrargäng anslöt sig i stället till det militanta blocket. Sen sprang allihopa ikapp resten av demonstrationen.

Pressens rubriker efteråt var totalt missvisande, som så ofta vid antifascistiska demonstrationer: "En polis skadad och tre gripna vid antifascistisk demonstration". Det ger intrycket att demonstranterna attackerade polisen, vilket inte var fallet. Skadan var att axeln rycktes ur led, ett inte speciellt märkvärdigt olycksfall i arbetet.

Och genom att måla upp en bild av "våldsamma antifascister", förteg tidningarna det verkliga problemet: att Borås hade fyllts av rasister och nazister.

–Dom fanns överallt. Dom betedde sig som dom ägde stan, gick före invandrare i toalettkön på McDonalds och sånt. Det var som om man hade förflyttats till ett apartheidland, berättar Sanna, som var en av motdemonstranterna.

Nästa år, inga partier

Sammanlagt besöktes Holmgång av uppemot 600 personer. Journalister och politiker som besökte festivalen har vittnat om hur deltagarna skrek sieg heil utan att polisen ingrep.

–Nästa år, berättar Henrik, kommer vi absolut inte att lita på politikerna. Det här var bara ännu ett bevis på hur patetiskt det är med partipolitik!

Mikael Boberg

EU tär på arbetsrätten

Det snackas en del om försämringar av arbetsrätten och EU-anpassning av facken för tillfället. Allt delvis beroende på EMU (Europeiska Monetära Unionen). D.A. pratade med SAC:s förhandlingssekreterare Lena Barrow.

–Det finns ekonomiska krav på länderna för att få gå med i EMU. Naturligtvis så påverkar det om man har en stark facklig verksamhet i landet när företagen kräver lägre löner etcetera. Därför är det väsentligt för dem att försöka kväva facken och försvaga arbetsrätten för att minska fackens makt. Det här är inte uttalat bara på grund av EMU utan beror på att marknadskapitalismen blir mer internationell och facken är en lack om foten.

Det sämsta från alla länder

Inom EU arbetar man just nu med att försöka samordna arbetsrätten, det vill säga att reglerna på arbetsmarknaden ska vara lika i alla EU-länder och inte som nu att alla länder har olika system. Lena Barrow tror att deras ambition är att ta det sämsta från alla länder och sedan göra det till en gemensam, rejält försämrad arbetsrätt. SAC ingår i ett europeiskt samarbete om förändringar av arbetsrätten.

–Vi försöker få nån slags idé om hur vi kan kämpa tillsammans och försvara det som hotas i alla länder. Nu i somras var SAC:s sekreterare Hannele Peltonen på en konferens i Malaga, Spanien, för de utomstående mer radikala facken i Europa för att skapa något slags samarbete runt det här och som kanske så småningom blir en ny international. Som de nästan enda syndikalisterna står vi lite tveksamma till just det. SAC har inte tagit ställning i om vi ska bilda en ny international eller försöka närma oss IAA, berättar Lena.

Minimilöner

Inom socialdemokraterna i Sverige pratas det om att rätten till att sluta kollektivavtal kommer att försvinna och istället införs det ett system med minimilöner som i övriga Europa. Något som i så fall också skulle beröra SAC, som ibland sluter kollektivavtal på lokal nivå, direkt med arbetsgivaren. Kollektivavtal ger rättigheter till arbetssäljaren vad det gäller löner etcetera men garanterar också arbetsköparen fredsplikt, att arbetarna inte kan vidta stridsåtgärder som till exempel strejk.

–Jag tror inte att det kommer hända inom överskådlig framtid att vi mister rätten till att sluta kollektivavtal. Från arbetsköparen finns det ju faktiskt ett intresse att fortsätta sluta kollektivavtal, för det garanterar ju en fred på arbetsmarknaden för företagen. Däremot kan det komma försämringar i kollektivavtalen och strejkrätten. Om man lyckas bakbinda facken så blir det inte intressant längre för företagen att teckna kollektivavtal. Då är facken redan bakbundna, har redan fredsplikt, menar Lena.

Nu under hösten läggs det fram en proposition om förändringar av arbetsrätten i riksdagen där förslag från den sk Öberg-utredningen ingår (se D.A. nr 15). Den enda förändringen som man nu känner till är att man kommer begränsa rätten för folk anställda i familjeföretag att vidta stridsåtgärder, vilket gör att de i princip blir rättslösa, i och med att det blir svårt att sluta kollektivavtal om arbetarna redan är bundna av fredsplikt. Antagligen kommer även andra förslag från Öbergutredningen att bakas in i propositionen.

Turordningsreglerna

I våras lade även miljöpartiet en proposition om undantag från turordningsreglerna i LAS, alltså den regeln som säger "först in sist ut" vad det gäller avskedningar. Miljöpartiet vill att man ska ha rätt att undanta två personer på arbetsplatsen från den här regeln vilket innebär rätt mycket för mindre företag i alla fall. Inom SAC kommer det till hösten att bildas en grupp som sysslar med just arbetsrätt.

–Vi har planerat att försöka samla ihop folk som sätter sig in i förändringar i arbetsrätten och förmedlar information till SAC:s medlemmar och kanske så småningom bildar en speciell arbetsmarknadskommitté inom SAC som lägger förslag till kampanjer och aktioner utifrån vad som kommer upp i riksdagen.

På europanivå fortsätter SAC samarbetet med de andra mindre europeiska facken.

–Vi kommer att förmedla information om vad som händer i SAC, och få idéer från de andra facken om vad vi kan göra på hemmaplan. Det är nödvändigt att kämpa internationellt eftersom kapitalet är internationellt, det hjälper inte att bara titta på Sverige.

LINDA WAGENIUS

Intresserade av att jobba med arbetsrätt inom SAC kan komma till ett uppsamlande möte 12 sept klockan 14.00 på SAC:s expedition, Sveavägen 98, Stockholm. Lena Barrow kan nås på Joe Hill-gården, Gävle, tfn 026-612022

KRÖNIKA:

En syster, en bror och så kaptenen förstås

Jag och min syster var ute på sjön och seglade ihop. Vi är skolade i den så kallade jämställdhetsskolan och följdriktigt hade vi bestämt att vi skulle vara "kapten" varannan dag. Det gällde att sköta motorn, navigera och "ge order". Min syster var kapten denna dag. När vi skulle lägga till så var det något som gick lite fel och vi hade två olika sätt att lösa detta problem. Det slutade med att vi gjorde på mitt sätt. Båda sätten hade dock fungerat. Jag tyckte förstås att mitt sätt var bäst och hon tyckte säkert hennes. Varför blev det då på mitt sätt trots att hon är min storasyster, som jag tycker är stark och kan ta en del plats, plus att det var hon som var kapten? Det berodde på att jag började utföra min idé, att jag trodde på mig själv, att jag hade bättre självförtroende. Varför har jag bättre självförtroende än min syster? Är det för att jag har en pappa som varit "kapten" och jag har hängt efter honom? Eller är det så att min syster är räddare för att misslyckas än jag? Är det så att en tjej aldrig har fått misslyckas, utan att det alltid står en gentleman som rycker in och ska rädda så fort det håller på att gå fel? Vilket jag gjorde i detta skede.

Överhuvudtaget så har jag alltid lärt mig genom att prova och få misslyckas, oavsett om det gällt datorer, matlagning eller annat. Det blir en ond cirkel, om man inte vågar misslyckas så blir man inte bättre, och då får man inte det självförtroende som krävs för att man ska våga misslyckas.

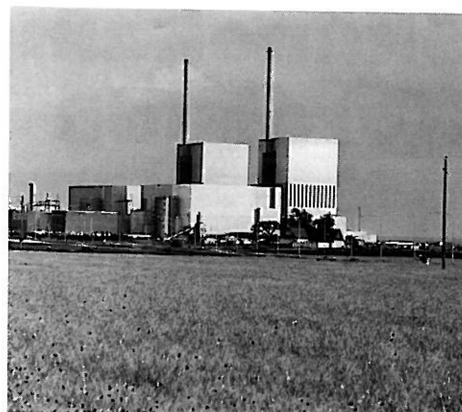
Det här är ett problem som finns i samhället och även i våra kretsar. Hälften av oss, det manliga könet, har de viktigaste uppgifterna och tar det övergripande ansvaret. Vi på D.A.-redaktionen är inget undantag. När jag började på D.A. så tog det inte alls lång tid innan jag åtog mig ett ansvarsområde. Det handlade om självförtroende, att komma in i en krets människor som man inte känner så bra och säga att det där kan jag göra, jag klarar det, jag gör det lika bra som någon annan.

Hur bygger man upp självförtroende? Jag tror det stärks när man känner att man är bra, att man duger. När folk lyssnar på en och man får uppskattning. När man klarar av någonting svårt. När andra litar på en och ger en ansvar. Och det finns saker som drar ner självförtroendet. Att ingen tror att man kan göra något, att misslyckas och dessutom bli hånad. Att inte få något förtroende, att hela tiden bli övervakad och mötas med skepticism. Jag fick kämpa lite med det i hemtjänsten som ung och första kille. Men jag hade ett bra stöd från mina arbetskamrater.

Gentlemannen tror sig bara vara hjälpsam men det han visar är att han inte tror att hon klarar det, och det är förvånansvärt hur förväntningar kan styra prestationer. Hon får inte försöka och sedan misslyckas. För när hon misslyckas så får hon höra: vad trodde du, hon är ju tjej, och så vidare. Ofta är det trycket massivt. Min syster håller på att kämpa med att lära sig bryta nacken av abborren, att köra motorbåten, ta fram yxan och motorsågen, de områden som jag alltid hängt efter pappa och lärt mig, för att bli så säker så att hon snällt kan be den där gentlemannen dra åt helvete. En miljö behöver skapas så självförtroende kan byggas upp, blandat och/eller separatistiskt. Det har åtminstone börjat skapas mellan mig och min syster, men det är en bra bit kvar.

OLLE SVENSSON

Det som göms i snö...

Barsebäcks kärnkraftverk

Harrisburg 1979. Tjernobyl 1986. Det var 20 respektive 13 år sedan. Folk glömmer lätt och snabbt. Men kärnkraftsproblematiken har inte förändrats, trots kärnkraftsmaffians stora propagandakampanjer under 90-talet. SAF och stora delar av LO-facken har i ohelig allians gastat om att Sverige kommer att bli ett nytt Albanien om vi avvecklar kärnkraften. Plötsligt blev de också miljövänner och varnade för framtida import av dansk kolkraft – fast då "glömmer" de att Sverige exporterade 10,7 TWh (mer än vad Barsebäck 1 och 2 producerar) 1998.

Idag är det samma problem, i vissa fall värre, som vid folkomröstningen 1980 då en kraftig majoritet av svenskarna ansåg att kärnkraften skulle avvecklas. Brytning, transporter, produktion, bearbetning och slutförvaring - det har visat sig att alla led i kärnkraftsproduktionen innebär stora faror för både människor och miljö.

Profitjakt

Uranbrytningen sker nästan uteslutande i fattiga områden där lokalbefolkningen aldrig tillfrågats. Framförallt är det urbefolkningen som kommer i kläm när de stora företagen jagar profit; indianreservat i USA och Kanada, aboriginerreservat i Australien och bushmenområden i Namibia skövlas och görs obeboeliga. Arbetsförhållandena är ofta direkt vidriga, i Ryssland och Namibia jobbar man några år i det radioaktiva dammet, sedan "försvinner" man. Att utländska investeringar skulle vara något positivt för den så kallade tredje världen har man hört, men behöver verkligen Namibias folk Rösinggruvan som producerar 10 miljoner ton svavelsyra per år och förbrukar 40 000 kubikmeter vatten per dygn?

Det talas ofta om att sannolikheten är så pass liten för att en olycka skall ske att den egentligen inte existerar. Tjernobylolyckan som i slutändan skördade tusentals liv i Ukraina och Vitryssland skylls på realsocialismen. Harrisburgolyckan bortförklaras med en hänvisning till den mänskliga faktorn – men är det inte människor som driver alla kärnkraftverk?

Marsch mot kärnkraft i augusti

Säkerhet?

Trots alla säkerhetsföreskrifter sker det konstant olika tillbud, till exempel drevs en svensk reaktor en hel vecka trots att nödkylsystemet, som skall förhindra en härdsmälta, var satt ur spel. I Japan har det varit ett antal skandaler under 90-talet som myndigheterna försökt att mörklägga. Så är det världen över, men om kärnkraften är så säker, varför vill inte försäkringsbolagen ha med kärnkraften att göra? Istället är det *vi* skattebetalare som skall stå för notan om det händer något. Och visste du att vid en eventuell härdsmälta kan *du* bli tvingad att röja upp bland ruinerna...

I Tyskland finns det ett flertal förvaringscenter för utbränt kärnbränsle i väntan på att hitta en permanent förvaringsplats. Atomsoporna som fraktas dit i så kallade Castorbehållare passerar genom extremt tätbefolkade områden, bland annat därför har transporterna mötts av ett brett motstånd, men myndigheterna har hela tiden hävdat att Castorbehållarna är säkra. När det till slut läckte ut att det faktiskt sipprade ut radioaktivitet blev det ett jävla liv, inte minst från polisfacket, och transporterna ställdes in temporärt. Men Tyskland har skrivit kontrakt med bland annat Frankrike att ta hand om ett hundratal behållare, så transporterna lär fortgå trots det massiva motståndet från befolkningen.

Slutförvara i Sverige

Castorbehållarna fraktas trots allt i låg hastighet på järnväg och i lastbil, men ett flertal laster med upparbetat radioaktivt bränsle har flugits till Sverige från England, utan att berörda myndigheter som till exempel räddningsverket varit informerade, än mindre det svenska folket. Hemlighetsmakeriet går som en röd tråd genom kärnkraftshistorien.

När det gäller slutförvaring av uttjänt bränsle söker kärnkraftsmaffian med ljus och lykta efter lämpliga platser, ofta nämns det svenska urberget som en exemplarisk plats för dylika företag, och då atomsopor kommer att betraktas som en vanlig "vara" på EU:s inre marknad kan Sverige mycket väl bli en avstjälpningsplats för atomsopor från hela EU. Vilken strålande framtid! Det skapar ju jobb inför framtiden, då halveringstiden för U-238 är 4 500 år...

Vad händer i framtiden

Ett annat seriöst förslag är att gräva ner det på havsbotten, men det är samma problem med det som vid ovanstående alternativ. Vi har ingen aning om vilka naturkatastrofer som kommer att inträffa i framtiden, eller hur kontinentalplattorna kommer att röra på sig om 100 eller 500 år. Att gräva ner skiten är ingen lösning, det är enbart att skjuta på problemen till kommande generationer.

Kärnkraften är idag en ekonomisk, social och ekologisk katastrof vars effekter mänskligheten kommer att behöva dras med i hundratals, om inte tusentals år. De stora energibolagens profitjakt och det militärindustriella komplexets behov av "ammunition" till sina kärnvapenmissiler har skapat ett icke hållbart samhälle. Det är dags att sätta stopp nu, inte bara för vår egen skull, utan även för våra barns.

ANDREAS BERGEGÅRDH

Skånekampanj för Kurdistan

Aktion utanför en resebyrå som säljer resor till Turkiet

I Skåne driver Bojkotta Turkietkommittén sedan länge kampanjen "Res inte till Turkiet". I kommittén ingår ett flertal organisationer, bland annat kurdiska föreningar, SUF-Lund, Autonomt motstånd i Malmö och enskilda individer. Varje fredag delar kampanjen ut flygblad angående situationen i Turkiet och de av Turkiet ockuperade delarna av Kurdistan utanför resebyråer i Landskrona, Lund och Malmö.

Anledningen till att de valt att propagera mot turistandet i Turkiet sägs vara att turisterna tillsammans med narkotikahandel och oljan är regimens främsta källa till hårdvaluta. De pengar som turisterna bidrar med går till stor del till vapeninköp till den turkiska armén, som är NATOs näst största och dessutom inblandad i ett utrotningskrig mot den kurdiska befolkningen och ett smutsigt krig mot den demokratiska oppositionen.

Efter att ha deltagit i veckans flygbladsutdelning i Lund passar jag på att prata lite med John från SUF-Lund om vad han tycker om kampanjen och situationen i Kurdistan.

Varför står du här vecka efter vecka och delar ut flygblad?

–Främst är det för att motarbeta förtrycket mot kurderna men självklart även därför att jag reagerar mot den turkiska militärjuntans förtryck av den turkiska arbetarklassen. Dessutom är det extra viktigt att man markerar att Turkiet, som är ett "snällt" NATO-land, är med och bombar "dumma" länder men själva förföljer och mördar etniska minoriteter.

Hur länge har den här kampanjen pågått och hur länge tänker ni fortsätta?

–Kampanjen har pågått i cirka ett och ett halvt år. Vi tänker fortsätta uppmana till turistbojkott av Turkiet tills Kurdistan är fritt och den turkiska arbetarklassen skakat av sig sina förtryckare.

Vilken respons får ni från förbipasserande?

–Responsen är blandad, många försäkrar oss om att de verkligen inte kommer resa till Turkiet, det känns bra att många ger oss sitt stöd. Extra bra känns det när kurdiska flyktingar säger att det vi gör är bra. En del ser rätt sura ut när de får flygblad och ett litet fåtal stannar för att bråka. Men överlag är det en positiv respons, det är många som är intresserade och stannar för att prata en stund.

Vad tror du om ARGKs vapenvila?

–Tyvärr är ju PKK ganska hierarkiskt uppbyggt. Det är synd att Öcalan ska betyda så här mycket för Kurderna. Jag hoppas ändå att de fortsätter att bekämpa förtrycket i Turkiet.

LEON SANCHEZ

D.A. kommentar

Turkiet utmålas som en västdemokrati men styrs i realiteten av militären. Grundläggande fackliga och politiska rättigheter saknas, vilket är en av anledningarna till de billiga semestrarna för oss i väst. Sedan statens grundande har den förtryckt den kurdiska befolkningen som inte erkänts, än mindre fått utöva sin egen kultur eller tala sitt eget språk. 1984 inledde Kurdistans Arbetarparti (PKK) väpnad kamp för ett fritt och socialistiskt Kurdistan. Numera är det gerillan ARGK som utför alla väpnade aktioner mot den turkiska regimen. Det finns även en befrielsefront (ERNK) som samlar alla kurder som vill befria sitt land, där ett flertal organisationer ingår. Efter gripandet av och rättegången mot ERNKs och PKKs ordförande Abdullah Öcalan har gerillan proklamerat ensidig vapenvila.

Den som vill delta i Bojkotta Turkiet-kommittén eller bara veta mer om situationen i Kurdistan kan kontakta kommittén på:
Box 7539
200 42 Malmö
070 - 31 83 185

Lyckad ho

Under den för övrigt mycket lyckade Stockholm Pridefestivalen för homo- och bisexuella i slutet av juli, skedde två fall av misshandel. Fallen var närmast identiska, ett par på väg hem från festivalen blir i mörkret överfallna av ett skinheadgäng som snabbt utför misshandeln och lika snabbt försvinner från platsen.

Efter det första fallet skärpte polisen bevakningen till att ha en patrull vid området en gång i timmen, och arrangörerna lät de vakter som var inhyrda för att hålla ordning inne på området (ordningen på festivalområdet är arrangörens ansvar) gå ut och patrullera utanför. Men sista natten skedde en ny misshandel, som polisen beskrev som väldigt ful och som rubricerades som grov.

Hur detta kunde hända, frågar man sig, men egentligen kanske man inte ska vara så förvånad.

Homofobin är fortfarande stark, från "jag har absolut inget emot dem, bara de inte stöter på mig" till "de har Satans sjukdom!" Och den återfinns i många olika grupper - allt från nazistgäng till frikyrkopredikanter.

Något borde göras. Men vad?

Enligt RFSL:s förbundsordförande Christine Gilljam finns det mycket att göra och mycket att förbättra.

–Man måste arbeta på flera olika plan, både långsiktigt och kortsiktigt. För att förhindra brotten borde man till exempel ge BRÅ (brottsförebyggande rådet) mer resurser lokalt. Polisen måste få ett rejält kunskapslyft om grupper som begår hat- brott, och särskilda utredare som är särskilt utbildade för att utreda sådana brott. De måste få mer resurser att kartlägga nazibrottslingar. Dessutom måste man se till att rekryteringen till nazistiska grupper stoppas, genom att satsa pengar på ungdomsverksamhet och undervisning.

–Undervisningen måste också radikalt förbättras i fråga om homo- och bisexu-

Nynazister är

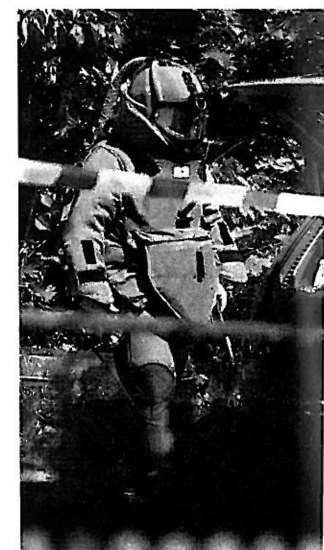
Den 28 juni exploderade en bomb i Nacka i Stockholm. Frilansjournalisten Peter Karlsson och hans nio åriga son blev skadade av bomben. Bomben var riktad mot journalistparet Peter Karlsson och Katarina Larson som under en tid granskat den nynazistiska rörelsen. Själva är de övertygade om att det är någon av de nazistgrupper de har kartlagt som ligger bakom attentatet.

Bomben kom som en plötslig kulmen på de ökade hotelser som paret har blivit utsatta för sedan deras hemliga identiteter blev avslöjade och kända bland nazistgrupperingar. Det är kanske en ny fas i nazivåldet där poliser, journalister och politiker är en ny måltavla.

Den här bomben borde visa att dagens nynazister är allt annat än en bunt gymnasieungdomar med rakade skallar. Den nynazistiska rörelsen är farlig och har på senare tid skaffat sig både vapen och pengar genom vapenstölder och rån.

Ett ställningstagande

De visar nu att de inte accepterar någon som står i vägen för dem, varken poliser, journalister, politiker

Polisen undersöker den attackerad

o-festival

alitet, fortsätter Christine. Som det är nu är det på de flesta ställen i princip RFSL som står för den, på de orter som RFSL finns vill säga. Det måste finnas inbyggt i lärarutbildningen och vara obligatoriskt på alla skolor. Överhuvudtaget borde alla som har yrken där man har med människor att göra få ett ordentligt kunskapslyft om homosexualitet, och informationen om den nya lagen som förbjuder diskriminering på grund av sexuell läggning måste gå ut mycket bättre. Hela samhället måste helt enkelt få mer homokunskap för att få bort homofobin. För det är den "allmänna homofobin" hos folk som brottslingarna under pridefestivalen känner av, de tror att de har stöd bakom sina slag.

Hur ska då detta genomföras praktiskt?

–Många av förslagen jag just berättade om var inbegripna i en motion som Barbro Westerholm (fp) lade fram i våras. Tyvärr röstades den ned med argument som "vi har gjort vad som behöver göras i den frågan". Men misshandelsfallen kan ju inte ses som enstaka händelser, hot och våld mot homosexuella pågår hela tiden. Enligt en doktorsavhandling av Eva Tiby som presenterades förra veckan har var fjärde intervjuad homosexuell person blivit utsatt för våld eller hotad på grund av sin läggning. Inte bara från okända på stan, utan också grannar, arbets- och skolkamrater. Det visar att det finns väldigt mycket kvar att göra. Jag hoppas riksdagen tänker om. Och jag hoppas också att riksdagen snarast beslutar att homosexuella ska skyddas under lagen om hets mot folkgrupp. Det är en utredning på gång men den kommer inte bli klar förrän tidigast under nästa år. Men det är mer bråttom än så. Att vi inte omfattas av lagen är en tydlig signal till dessa svin: De homosexuella är ingen grupp som samhället vill skydda, avslutar Christine.

KARIN NYMAN

Ockuperad rysk fabrik stormad av specialpolis

De senaste arton månaderna har pappersmassabruket i Vyborg, i Ryssland nära finska gränsen, varit ockuperat av sina arbetare. Tidigare ägdes fabriken av ett amerikanskt företag, men 1996 tyckte de inte längre att den var lönsam nog och bestämde sig för att lägga ner den, sälja ut den och lämna lokalbefolkningen svältande.

Liknande saker händer ofta i dagens kapitalistiska Ryssland. Det speciella med Vyborg var att arbetarna vägrade acceptera detta, utan i stället ockuperade fabriken och drev vidare produktionen själva, och valde en ny chef, utan några privilegier som högre lön.

Arbetarna lyckades hålla sin självförvaltade fabrik tack vare stöd från fackföreningar och lokalbefolkning, inte minst för att dessa hotade med att blockera järnvägstrafiken mellan Ryssland och Skandinavien om arbetarna blev utslängda.

Inhyrda styrkor

Den senaste tiden har dock ägarna och staten tagit i med hårdhandskarna mot ockupanterna. Den nionde juli stormade 80 maskerade och beväpnade män, från både en specialpolisstyrka och en privatmilis betald av fabrikens ägare, in och försökte slå ned ockupationen. Två arbetare skadades allvarligt. Detta hände strax efter att arbetarna i en fabrik i Yasnogorsk fått igenom nästan alla sin krav efter en liknande lång ockupation där de drev fabriken själva och delade på vinsten.

Kapitalisterna i Ryssland är naturligtvis livrädda för att denna militanta kamp bland arbetarna ska sprida sig. Frågan är bara om det går att slå ner deras kamp med våld. De ryska arbetarna har de senaste åren fått en kraftigt sänkt levnadsstandard, med massavskedningar och uteblivna löneutbetalningar. Medellivslängden har sjunkit till 56 år.

Söker hjälp

Om arbetarna i Vyborg går segrande ur striden kommer det ge en signal till miljoner andra ryska arbetare att motstånd lönar sig. Arbetarna har skickat ut uppmaningar om internationellt stöd. Skicka protester mot attacken på arbetarna till de lokala myndigheterna!

Fax: (007) 812-271-56-27
E-mail: lobl@mail.lanck.ne

MIKAEL BOBERG

ädda för journalister

eller "rödingar" (dvs socialister och antifascister), eller någon annan som arbetar för rättvisan och demokrati. Dessa måste elimineras om nazisterna ska kunna ta makten.

Det började när paret började granska nazister som gjorde lumpen. Det ledde till en rad artiklar och TV-inslag som publicerades i sin helhet i Aftonbladet en vecka innan bombdådet. De knöt personer till organisationen Nationell Ungdom. De har även kartlagt "vitmakt musiken" och det har skadat högerextremisterna ekonomiskt. Även kartläggningen av NS-Stockholm kan ha varit motiv till bomben.

en

Sprider lögner

De har nyligen även blivit uthängda i högerextrem press med både namn och foto. Framför allt har Peter Karlsson beskrivits som en våldsam aktivist och en som bedriver "gatstens- och brandbombsjournalistik". Han erkänner att han är dömd för ofredande, en misshandel och olaga intrång, men det har absolut inte gått till som det beskrivs på nazisters hemsidor. Peter Karlsson säger att han ett tag tyckte att man skulle bekämpa nazister med våld, men att han helt tänkt om. Ett mycket effektivare sätt att bekämpa dem är att kartlägga dem och skriva vad de håller på med och ta fram sammanhangen i stället för att springa runt och jaga dem på gatorna.

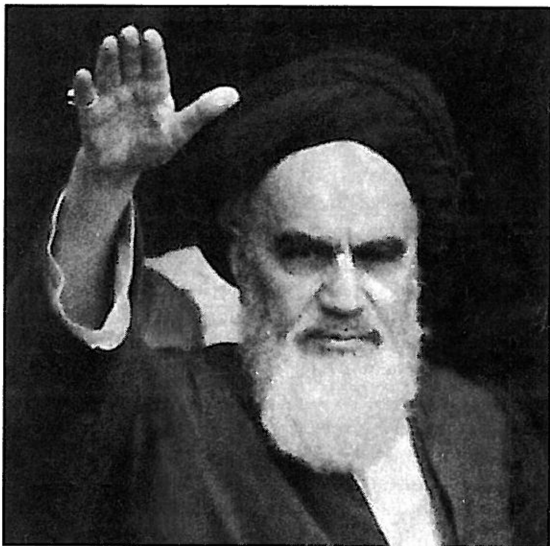
Svårt att fortsätta

Det de håller på med vill de helst göra i det tysta, och med detta visade de vilken vikt det har för dem att tysta oss. Explosionen rycker bort den trygghetskänsla som finns. Nu är det osäkert om paret kan fortsätta och det är dels vårt ansvar att ge dem stöd att fortsätta precis som vi måste göra med alla de som blivit drabbade av det våld som nazisterna åstadkommer.

OLLE SVENSSON

Peter Karlsson och Katarina Larson heter egentligen något annat.

Förändring i Iran på gång

Är det islamistiska styrets tid i Iran slut? Grundaren Khomeni hälsar folket.

Under början av juli vändes världens blickar mot Iran. På gatorna i Teheran och i 18 andra städer gick folket ut och protesterade. En förändring i Iran står helt klart för dörren. Samtidigt, på andra sidan, står den bakåtsträvande Islamistiska Rörelsen som kämpar för att bevara och förstärka det islamistiska samhället.

"Folkets deltagande i valet för två år sedan var inte till stöd för Khatami, utan det var en början på en aktiv massrörelse i kampen för att störta regimen", står det i ett uttalande från Irans Arbetarkommunistiska Parti, ett parti som är aktivt även här i Sverige. Direkt Aktion har träffat partiets ordförande i Sverige, Khalil Kajwan.

Stening av kvinnor

–Det går inte att påverka politiken i Iran, av 200 presidentkandidater blev bara fyra godkända, alla som var ofarliga. Däribland fanns Khatami, som är den nuvarande presidenten, säger Khalil. Men Khatami är bara en del av det rådande systemet, inget alternativ. För två år sedan var Mohajerani den "Islamistiska Censurministern" i Sverige. När han kom hem gjorde han ett uttalande om den stenkastning av kvinnor som förekommer i Iran. Han tyckte att det var okej, men att det inte skulle ske offentligt.

–Det säger en hel del om var Khatami och hans regering står, det är samma sak som de radikala islamisterna, men i en lite snällare förpackning, berättar Khalil.

Folkligt uppror

Men de som stödjer Khatami är ingen majoritet, även om han vann valet. Att rösta på Khatami är det sätt som det går att göra motstånd, Khatami har en splittrande effekt i regeringen, och det valresultatet har splittrat makten.

–Det var inte Khatamis anhängare som drev på upproret i juli, det var inte heller bara studenter, det var alla möjliga, kommunister, liberaler, arbetare, unga och kvinnor.

–Av 1200 arresterade var bara 200 studenter, men det hör man inte mycket om i media. Det var början på ett folkligt uppror i Iran.

1979 genomfördes en revolution i Iran. Landet hade då styrts av den USA-vänlige Shahen. Folk kunde dricka öl, gå och dansa och inflytandet från väst var stort. Men även förtrycket och klass-skillnaderna var stora. Det ledde till en allmän folklig resning, som inte alls var religiös från början.

–Khomeni kom in först senare och med stöd av västvärlden som var rädda för att en vänsterregering skulle ta över.

Men revolutionen var inte död, i iranska Kurdistan lyckades man upprätthålla de råd som styrde på arbetsplatserna ett bra tag efter att Khomeni tagit makten och motståndet mot det islamistiska styret var stort även i övriga Iran, kvinnor och arbetare försökte upprätthålla dom segrar som man vunnit.

–Den gången var det oljearbetarna som satte in den sista nådastöten på Shahen, säger Khalil.

70 till 80 procent av landets inkomster kommer från oljan och när oljearbetarna agerar så är det med tyngd. De gjorde det då och de kan göra det igen, fortsätter han.

–Det behövs bara ett startskott, att det börjar nånstans, den här gången var det studenterna och vi har inte sett slutet ännu.

Det som startade upproret var ett utgivningsstopp av den reformvänliga tidningen "Salam". Med anledning av det startade studenterna en sittstrejk vid studentbostäderna i Teheran den 8 juli. En timme efter att strejken inletts stormades de strejkande av "Ansar-e Hizbulla" (konservativa islamister) och ordningsstyrkor. Sammandrabbningen pågick till två på natten och flera strejkande misshandlades grymt, delar av studenternas bostäder sattes i brand och under det som följde har ett runt 20 personer dött. De som gripits har utsatts för tortyr och flera hotas av dödsstraff.

Sociala problem

–Det iranska samhället befinner sig i en identitetskris, sade presidenten Khatami i ett tal till ledningen på universitet. Efter den islamistiska revolutionen 1979 vände sig Iran ifrån den västerländska kolonialismen och islam stod för det nya. Sedan dess är relationen till väst en sorts hatkärlek enligt presidenten. De sociala problem som finns i Iran, med en arbetslöshet på 30 procent, är nåt som de unga självklart reagerar mot. En radikal kraft för framtiden, hälften av Irans befolkning är under 25 år och deras vilja till förändring har knappats slagits ner vid universitetet i Teheran.

MARTIN LARSSON

Direkt markna

För ungefär ett år sedan, närmare bestämt den 6:e September samlades runt 1500 personer vid Sergels torg i Stockholm. De hade samlats för att delta i en demonstration som gick under parollen "Mot marknadens diktatur". Gruppen som planerat det hela hade arbetat många månader för att det skulle bli så bra som det blev.

Redan ett par månader innan den första demonstrationen dök de första klistermärkena och affischerna upp och över 80 inbjudningar till olika grupper och organisationer hade skickats ut. Nu är det dax igen. Den 11 September kommer Sergels torg återigen bli sam-

Öppna Beck

Natten till lördagen den 14 augusti ockuperades en av Beckomberga sjukhus gamla byggnader av en grupp som kallar sig Stockholms Förenade Husockupanter. Ockupationen är en aktion som syftar till att uppmärksamma den akuta bostadsbristen i Stockholm.

Beckomberga sjukhusområde ligger nordväst om Stockholm och var förr mentalsjukhus. I flera år nu har byggnaderna stått tomma. Det finns planer på att bygga om dem till kontor, men husockupanterna har en annan åsikt om vad husen bör användas till.

–Hemlösheten är ett akut problem i Stockholm, och politikerna sitter bara på sina arslen utan att göra något, säger Pontus, en av ockupanterna. Det läggs ut enorma summor på snutspel och andra fåniga sportarrangemang i stället för att något görs åt bostadsbristen. Och man pratar om att olagliggöra tiggeri och hålla hemlösa borta från tunnelbanan i stället för att verkligen göra något åt problemen.

Problemen ser, närmare bestämt, ut såhär: det finns ungefär 5000 hemlösa i Stockholm, varav cirka 800 är kvinnor. Ett stort mörkertal existerar därutöver – till exempel folk under 18 år, som är skrivna hos en förälder men som i praktiken är utslängda och inte har någonstans att ta vägen. Alla dessa människor ska samsas om mellan 150 och 200 sovplatser på härbärgen. De som missbrukar alkohol eller andra droger är inte välkomna dit, och statistiken säger att 80% av alla hemlösa missbrukar någon form av droger och/eller har psykiska problem. Detta beror på nedskärningar i vården och psykiatrin – sinnessjuka slängs ut i samhället utan någon form av vård eller stöd från statens sida. Många av dessa människor hamnar till slut på gatan. Beckomberga -mentalsjukhus som stängts för att nu bli kontor – är bara ett exempel på denna människofientliga politik.

–Jag anser inte att vi gör något brott. Det stora brottet i den här frågan begås av staten, som bryter mot de mänskliga rättigheterna, säger Pontus och pekar på flygbladet, där artikel 25 ur FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna citeras: "Envar har rätt till en levnadsstandard, som är tillräcklig för hans egen och

lskritik

FOTO: OLA BRUNNSTRÖM

Mot Marknadens Diktatur

lingsplatsen för ett försök att samla folk under en gemensam paroll, samma som sist. D.A. har träffat Jens från Mot Marknadens Diktatur-gruppen på ett kafé i södra Stockholm, han är en av de som var med att dra igång gruppen från första början.

Få i starten

När de började att fundera kring det här så var de bara ett par stycken men allteftersom kom det till fler och fler. Tanken var att få med sig så många organisationer, grupper och enskilda personer som möjligt under en paroll.

- Vi fick väl en del inspiration av det som hände i Frankrike för ett par år sedan, säger han och fortsätter. - Vi kom fram till att ha en minsta gemensamma plattform, mot marknadens diktatur. Det är rätt brett och något som många teoretiskt sätt skulle kunna ställa upp på.

Inga partier

De har både den här gången och för ett år sedan skickat information åt många olika riktningar bland annat fackföreningar, invandrarföreningar, hyresrättsföreningar, miljögrupper och kvinnogrupper. De flesta som kunnat tänkas vara intresserade med andra ord, alla förutom de parlamentariska partierna. I år blev det runt 2- 300 inbjudningar till det informationsmöte som hölls i Januari. Det dök inte upp så många om man jämför med hur många brev som skickades ut men det märktes redan när gruppen ringde runt efter det att informationen kommit ut, det var många som tyckte att det lät bra men trodde inte att det passade deras organisation eller grupp. Men Jens misströstar inte:

– Även om de inte ställer upp på en gång så bearbetas dom, till slut kanske det släpper.

Inte ett till nätverk av organisationer

Det viktiga är i alla fall inte att få organisationerna att ställa sig bakom utan att påverka folk och få dem att se igenom den gudaliknande position som nyliberalerna sätter "Marknaden" i. Det är klart att det skulle vara lättare med det organisatoriska arbetet men för det behövs det folk, inte organisationer. Det som verkar skilja det här projektet från andra är att de inte är intresserade av att bygga upp ett stort nätverk av organisationer utan ställer sig utanför det och börjar samla upp människor, inte för att de ska bli medlemmar någonstans eller skriva på något utan för att, som Jens säger, "underblåsa de kamper som redan förs".

– Det är också skönt att det mesta är så direkt, säger Jens.

– Att vi får upp alla affischer och klistermärken, det händer något.

De har inte bara hunnit med demonstrationen och alla förberedelser runtomkring det, utan även ett par föredrag på folkets hus och en fest på första maj. Festen var lyckad flera hundra personer var där och de drog in en del pengar som använts till kampanjen. Förhoppningsvis kommer det ännu fler den här gången.

OLA BRUNNSTRÖM

---

mberga för alla!

hans familjs hälsa och välbefinnande, däri inbegripet föda, kläder, bostad, hälsovård och nödvändiga sociala förmåner(...)".

Målet med ockupationen är att huset – eller helst alla tomma hus i området – görs om till billiga, självförvaltade hyresrätter eller någon form av kollektivt boende. Alla som behöver en fristad ska vara välkomna, och folk som inte kan bo själva ska kunna få den hjälp de behöver.

–Vi vill också starta en diskussion om de här problemen, fortsätter Pontus. Vi vill visa att om vi är många och starka så kan vi självklart göra något åt saken!

–Stämningen har varit väldigt trevlig och lättsam, fast jag har bara sovit två timmar i natt, berättar han. Vi har ett vaktschema på nätterna men hittills har allt gått bra. Och grannarna har varit mycket positiva, vi har till och med fått en sovsäck! Alla grannar vi har pratat med har sagt ungefär samma sak: att de tycker det är slöseri att de här husen står tomma, och att de har sett fram emot något sånt här. Att ungdomar måste ta sin rätt att bo...

Pontus berättar att det finns några få lägenheter kvar i ett av husen, där före detta patienter bor kvar.

–Vissa av dem kan inte ta hand om sig själva och är rädda att de ska bli bortkörda när det blir kontor här. De tror att de kommer anses vara ett störande element för yuppisarna. Och därför är de väldigt glada att vi är här.

Helt ljust ser dock inte ockupanterna på framtiden. De tror att de kommer bli utkörda rätt snart, men hoppas i alla fall på att få igång diskussionen. Och Pontus påpekar att det självklart är en fredlig ockupation.

-Vi är litet oroliga för hur det ska gå när polisen kommer, vi har bra barrikader så de får nog banka ett tag. När de kommer ska vi slänga ballonger på dem – både vatten- och luftfyllda, för att skapa en positiv förlöjligande stämning. Vi har kontakt med folk som ska komma hit när det händer något, polisen är inte lika våldsam om det står en massa folk och tittar på när de ska gripa oss.

Som avslutning ett citat från husockupanternas flygblad:

"Vi är trötta på allt prat från politikernas sida. Hemlösheten är ett akut problem och politikerna tar inte sitt ansvar. Därför måste vi ta lagen, och vår självklara rätt att bo, i egna händer. Vi uppmanar alla andra, bostadslösa och boende, att göra likadant. Ockupera mera! Låt inga hus stå tomma!"

MATILDA KÖHLMARK

FOTO: MATILDA KÖHLMARK

Pontus var en av de som var med om att ockupera Beckomberga

Fotnot: Natten efter att artikeln skrevs stormades huset och ockupationen avbröts. Ockupanterna fick lämna personuppgifter men ingen blev gripen. En 14-årig ockupant togs till socialen. Gruppen meddelar att deras kampanj kommer att fortsätta i någon form, och är trots allt nöjda med den positiva uppmärksamhet som aktionen fick i till exempel Dagens Nyheter.

Direkt Aktions historiska serie går vidare:

Den spanska synd kompromiss o

Tjugo- och trettiotalet blev förödande för den internationella syndikalismen. I Italien krossades USI av Mussolini, i Tyskland FAUD av Hitler, och i Spanien dränktes de syndikalistiska och anarkistiska - företrädda av organisationerna CNT och FAI - drömmarna i blod av den fascistiske generalen Franco och hans Falangister.

Men innan dess, under inbördeskriget 1936-39, påbörjades det största experimentet i ett revolutionärt syndikalistiskt övertagande av samhället i sin helhet. Det var frågan om en verklig social revolution.

Det spanska inbördeskriget och den sociala revolutionen är väldigt viktig om vi vill förstå och få perspektiv på de frågor som vi tar upp i denna historiska serie: Hur kan man ena en arbetarrörelse som alltmer splittrar upp sig efter olika politiska linjer? Hur kan vi genomföra en revolution som i sin tur inte blir förtryckande?

Kollektivisering

I Spanien testades teorierna i praktiken. Sättet på vilket de testades påverkade debatterna och ställningstagandena i den internationella syndikalistiska rörelsen för lång tid framåt.

Kollektiviseringen av företagen gick särskilt långt i Katalonien och Barcelona. Den skedde mer eller mindre spontant, underifrån, från arbetarna själva, även om de tongivande krafterna oftast också var medlemmar i den anarkosyndikalistiska fackföreningen CNT (Confederación Nacional de Trabajo) som hade över en miljon organiserade medlemmar vid inbördeskrigets utbrott 1936. Förutom företagskollektiviseringarna i städerna så bildades även fria kommuner på landsbygden, främst i Aragonien, en annan av Spaniens provinser.

Stad och landsbygd

Den svenska syndikalisten, internationalisten och historikern Britta Gröndahl har studerat just den självstyrande och självförsörjande kommunen i sin bok "Frihetlig kommunism i praktiken": "I praktiken var det naturligt nog på landsbygden som man gjorde ansatser att förverkliga den frihetliga kommunismens ideal. Vad som hände i storstäderna motsvarar mera en annan formel som syndikalister brukar för att ange sitt revolutionära mål - arbetarnas övertagande av produktionen".

Revolutionsprocessen såg alltså annorlunda ut i staden än på landet. Skillnaderna syns även i vilka ekonomiska fördelningssystem som användes. I de aragonska jordbrukskollektiven tog man fasta på den kommunistiska devisen åt var och en efter behov, men "i industrikollektiven och de kollektiviserade städerna gav man upp den ambitionen från början. Man tilltrodde sig inte att under brinnande krig kunna genomföra så omvälvande förändringar utan man fick nöja sig med att så långt som möjligt utjämna lönerna genom att avskaffa de höga direktörslönerna och höja de lägsta lönerna".

Arbetarkapitalism

Ibland hände det i de större städerna att arbetarna i ett företag utnyttjade det rådande penningasystemet och organiserade produktionen för sina egna gruppers vinstintressen, med följden att en form av "arbetarkapitalism" skapades.

Lönesystemets kvarvarande i städerna är enligt Gröndahl den största avvikelsen från den kommunistiska anarkismen under de spanska kollektiviseringarna. I praktiken låg det ekonomiska fördelningssystemet i städerna nära, om än ej identiskt med, den ryska anarkistens Michail Bakunins kollektivism, det vill säga kollektivt ägande med någon form av rättvist lönesystem. Samma kritik som drabbade Bakunins ekonomiska teorier drabbar också dessa kollektiviseringar: det går inte att ta fram en rättvis lön utan måttstock - pengar - och olika arbetare har olika förmåga och behov - såväl i som utanför fabrikerna.

Blandekonomiska "välfärdssamhällen"

Andra avvikelser från teorin var att man på en del håll i CNT gick med på att jobba "ekonomiskt" inom de fackliga syndikaten, och samarbeta "politiskt" i olika kommunstyrelser med politiska partier. Enligt teorin däremot samordnar sig ju arbetarkollektiven själva federalistiskt och sköter såväl den ekonomiska produktionsbiten som det politiska planerandet inom samma organisationsstruktur (CNT:s).

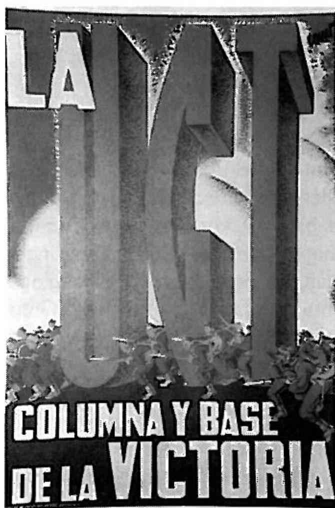
Följden blev att blandekonomiska "välfärdssamhällen" bildades på vissa håll, kommunfullmäktigen med olika politiska vänsterpartier tog politiska beslut över de arbetarstyrda företagen.

Dessutom kollektiviserade CNT många företag tillsammans med den socialdemokratiska fackföreningen UGT - som i och för sig var betydligt mer radikala än svenska LO. 1934 ledde de till exempel ett våldsamt uppror i Asturien.

Kollektivister och individualister

Brokigheten i den spanska sociala revolutionen framträder tydligt i följande ord av den svenske anarkosyndikalisten och spanienveteranen Nisse Lätt: "Hälften ungefär av befolkningen anslöt sig genast till kollektivet, den andra hälften, som till skillnad från kollektivisterna kallades individualister, fick sig tilldelat så mycket jord som de rimligen kunde bruka själva med sina familjer". Flera former av ägande existerade alltså sida vid sida. Självklart får vi inte glömma den historiska situationen och att det bakom all brokighet fanns en genuin strävan hos CNT och den anarkistiska rörelsen att alltmer närma sig den kommunistiska anarkismens mål på landet och det syndikalistiska målet utan "arbetarkapitalism" - det vill säga arbetarkollektiv som bara handlar i sina egna snäva ekonomiska intressen - i staden.

I den historiska situation som råd-

För att rädda den spanska revolutionen var man tvungen att samarbeta brett. Här är reklam för UGT, spanska socialdemokrater, lite tuffare än Göran Persson!

Nisse Lätt, svensk spanienfrivillig agiterar på 1 maj 1981

ikalismen 1930 -
ch samarbete

Spanska inbördeskriget förlorades, men innan dess påbörjades det största experimentet i ett revolutionärt syndikalistiskt övertagande av samhället i sin helhet.

de, med ett brinnande inbördeskrig runt knuten och ett kommande världskrig i faggorna, blev det aldrig tal om någon total revolution enligt Britta Gröndahl: "Politiska hänsynstaganden tvingade syndikalisterna till samarbete med andra grupper och de medverkade till och med tidvis i den republikanska regeringen. Under krigets gång trängdes syndikalisterna - och revolutionen - tillbaka av kommunistpartiet som av taktiska skäl var motståndare till revolutionen i Spanien".

Splittring

Men alla dessa kompromisser och samarbeten har inte stått utan kritik genom åren. Speciellt deltagandet i regeringen har kritiserats, och får väl sägas vara en av huvudanledningarna till att den spanska anarkosyndikalistiska rörelsen senare splittrades i två riktningar.

De första månaderna av inbördeskriget låg den egentliga makten i Katalonien i anarkosyndikalisternas händer. Men CNT valde, delvis i motsats till den syndikalistiska ideologin, att inte ta även den "politiska" makten genom sin organisation. Istället deltog man alltså i ett politiskt samarbete med andra socialistiska och republikanska krafter i den antifascistiska försvarskommittén, för att sedan ta steget över till regeringsposter.

Makt och förtryck

Maktfrågan ligger här i öppen dager. Hur skulle anarko/revolutionära syndikalister egentligen ställa sig till makten, den politiska kontrollen, när det verkligen gällde och situationen inte var lika klar som i teorin? När CNT inte organiserade någon klar majoritet av alla arbetare i landet, och när det fanns andra socialistiska partier i den republikanska front som regerat landet innan militärkuppen 1936 och så vidare? Kunde man då ta makten, fixa en revolution, som inte var förtryckande?

Maktfrågan går även igen i de mindre frågorna. Hur ska man kollektivisera ett företag om flera fackförbund finns? Hur ska man kollektivisera jorden om inte alla bönder vill vara kollektiva?

Den frågan diskuterades livligt av frihetliga socialister över hela världen under det följande decenniet. Men antagligen nästan mest här i Sverige. Mer om det nästa gång.

Arwid Lund

recensioner

böcker blaskor skivor filmer

I nådens år 1999 när så gott som hela den etablerade vänstern (till vänster om sossarna) planerar motståndet mot EMU, EU:s planerade valutaunion, kommer det oberoende socialistiska mediaimperiet ETC ut med en gratis bilaga i ämnet. Där slutsatsen är ett kritiskt ja till EMU.

I förordet säger författarna Johan Ehrenberg (VD för ETC) och Sten Ljunggren (lärare i företagsekonomi vid Uppsalas universitet och ekonomisk skribent i tidningen ETC): "Alla diskussioner förs som ett skyttegravskrig, man bygger barrikader och ropar för eller emot. Det gäller från vänster till höger och det gäller framförallt i den spegelvärld vi kallar media. Den här bilagan är ett försök att diskutera EMU utan barrikader".

Bilagan börjar med att på ett pedagogiskt sätt förklara vad pengar och valutor är. Därefter förklarar de vad en riksbank är. Man går igenom varför den svenska riksbanken gjorts "oberoende" (dvs den ska agera "oberoende" av våra folkvalda politiker).

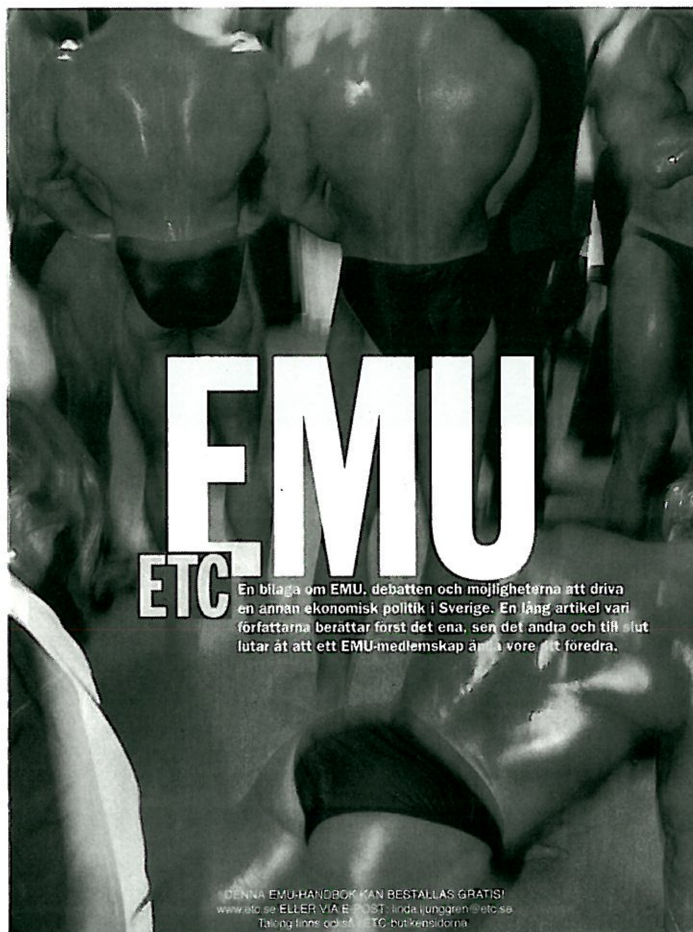
Ekonomisk politik precis som all annan politik bygger på åsikter, ingen vet exakt vad som är bäst. Därför bör riksbanken vara demokratiskt styrd. Sedan visar man varför stora valutor svänger lika mycket som små, vad det innebär att kronan flyter, förklarar inflation och valutamarknaden.

Därefter berättas det om varför svenska storföretag ville ha en fast valuta 1990, och varför de spekulerade så staten var tvungen att göra valutan flytande 1992. En hel del myter kring fast och flytande valuta och vikten av låg inflation punkteras.

Det bästa med ETC är att de förklarar ekonomi så att vem som helst kan förstå det, inte bara de som läst nationalekonomi på universitetet. Samt att de säger emot i princip alla etablerade (höger) nationalekonomer.

Handboken kulminerar i en sågning av både EMU-motståndarnas och EMU-förespråkarnas huvudargument. Författarnas slutsats blir att EMU i dess nuvarande form inte alls är något bra projekt. Det finns fördelar och nackdelar men det finns inget som automatiskt säger att EMU kommer innebära mer makt för högern och storföretagen / mindre för vänstern och löntagarna.

Vänstern och fackföreningsrörelsen har istället mer att vinna på att säga ja till EMU (som faktiskt kommer bli av) än på ett EMU-motstånd. Istället är det dags för en gemensam kamp över hela Europa för ett EU där folket har makten och en

Spänniga killar i ETC:s EMU-bilaga som följde med det senaste nummret av tidningen

Hur gör vi med valutan?

vänsterpolitik för utjämning av klassklyftor förs.

Styrkan i deras slutsats tycker jag är den totala uppgörelse med den vänsternationalism som varit dominerande i Sverige ända sedan EU-valet. Tron att Europa skulle vara mycket mera höger än Sverige och att nationellt självbestämmande, egen valuta mm kan tjäna som ett skydd för vår unika "svenska folkhemsmodell". Denna bild målas oftast upp av EU-motståndare i "vänsterpartierna" (Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet). Vad de inte talar om är att de själva utan EUs och EMUs hjälp genomfört den våldsammaste minskningen av offentliga sektorn i hela Europa. Och att de själva gjort riksbanken odemokratiskt styrd.

Det här är en bra bilaga för dig som vill öka din kunskap om EMU oavsett om du är för eller emot. Dessutom går den ju att beställa helt gratis. Beställ ett gäng och dela ut till dina vänner.

MATTIAS PETTERSSON

EMU-handboken, ETC. Beställ från linda.ljunggren@etc.se eller på www.etc.se.

På www.etc.se har ETC startat en EMU-central där EMU-förespråkaren Sten Ljunggren och EMU-motståndaren Stefan Carlén, ekonom på Handelstanställdas förbund, svarar på dina frågor om EMU.

Ny look n samma in

Sveriges största veckotidning Vecko-Revyn har gjort om sig lite och lanserade den "nya vackra Vecko-Revyn" med en massiv reklamkampanj i början på juli.

Med rubriker som "JAG är bäst, 20 steg till ett stoltare liv", "De engagerar, kämpar, roar och inspirerar: 19 tjejer som visar vägen", "Skit i idealen" och en icke- retuscherad omslagsflicka var det nog en och an-

VECKO
Revy
Vi gillar: Park
Är du en nördmagnet på krogen?
6 stilar under 1000-lappen
Synergisex, zilch och andra oumbärliga ord
Premiär för nya vackra Vecko-Revyn!
JAG är bä
20 steg till ett st
PRIS 24:- INKL. MOMS (ÖVRIGA NOR

Veckorevyn har skaffat sig en ny logga och ett utseende, insidan är dock snarlik

Dom sköt Palme!

Västeråshiphoparna Looptroop har kommit ut med sin första kassett på skivbolag, Punx not dead, på det egna bolaget givetvis, David vs. Goliath records. Kassetten ska tydligen vara inspelad under rätt primitiva omständigheter under endast en dag. Det märks i slutet av kassetten då seriositeten sjunker en aning. Men trots det rockar de flesta låtar rejält.

med innehåll

nan som förvånades: Har VR ändrat ambition? Ska de börja peppa sina läsare?!?

Nu är det ju så att tidningar av VR:s typ till en stor del lever just på att pressa ner sina läsares självförtroende, få dem att vilja bli vackrare, smalare, bättre än vad de är.

Och sedan - direkt och indirekt - berätta hur man blir bättre, mer lyckad: genom att konsumera smink, kropps- och hår"vårds"produkter, kläder, viss mat och dryck, prylar etcetera.

För det är sådana tidningar det lönar sig att annonsera i, tidningar som uppmanar sina läsare att köpa.

Men det hjälper inte hur mycket konsumtion en tidning uppmanar till om den är omodern.

VR behövde lyfta sig lite, för att behålla både läsare och annonsörer.

För den traditionella VR- bruden, fröken Sverige-kandidaten som gillar barn, läser Sidney Sheldon och permanentar håret är på väg ut.

Det nya modet är att vara egensinnig, smart och häftig. En flicka av idag ska vilja bli journalist, regissör eller reklamare, det vill säga något där hon får bestämma själv och använda sin originalitet. Spretigt hår och nitarmband och om sminket kletar är hon den sista som bryr sig. Från att ha varit ett skällsord har ordet feminist blivit var kvinnas och mans epitet.

Nej, jag har naturligtvis inget emot den trenden. Även om det är mycket snack och lite praktik så är det ändå ett stort steg framåt. En hel del människor kommer säkert bli genuint intresserade av feminism tack vare den.

Men VR:s syfte är inte att erbjuda kvalitativa artiklar och reportage, att få folk att fundera eller göra saker, och kommer aldrig att bli det heller.

De levererar lite feminstfloskler ("Vi är människor, vi har hår, helt enkelt" angående. skriverierna om Julia Roberts orakade armhålor på en filmpremiär), här och var och plankar Darling rakt av på det mycket begränsade antalet sidor som inte ägnas åt reklam (25%), mode (25%), festerna-folket-skvallret-sidor, horoskop, kändis-dagböcker och annan dynga.

Fortfarande köper du en livsstil när du tror dig köpa en tidning. En konsumtionslivsstil, där du bara kan få ett värde genom att köpa rätt smink, kläder, prylar, allt.

Den nya medvetna stilen är bara en modern garnering på ett fånigt reklamblad.

KARIN NYMAN

Nya Vecko-Revyn nr 27, 8 juli 99

Nytt är också att Looptroop numera även rappar på svenska. Och de låter rätt annorlunda om man jämför med de kommersiella storheterna Petter, Ken och Blues. Det låter mera soft, varierande och "punkigt". Och mindre amerikanskt.

Om man jämför med Looptroops tidigare vinyl-maxisinglar Beyond k-line och Heads or tails känns den här kassetten också mera "svensk" och mindre "amerikansk". Den är softare och mindre pretentiös. På gott och ont.

Bäst är Fire, första låten på kassetten, hårdast och mest provocerande är utan tvekan låten "Jag sköt Palme (med jesuskomplex)". En låt som kommer med grova personangrepp på Sveriges stora politiska helgon. Även Carl Bildt och Göran Persson får sitt. Eftersom jag indoktrinerats av mina socialdemokratiska föräldrar sedan barnsben med Palmes storhet och till och med grät när han mördades måste jag få protestera mot denna låt. Den är provocerande, respektlös och allmänt avskyvärt. Helt fantastisk politisk satir med andra ord. På "Jag sköt Palme" medverkar PST/Q som på psykopatisk göteborgska lyfter sista versen till oanade höjder.

Angelägnast just nu känns "Barn av vår tid". Det beror på att jag skriver detta mitt i sommarens värsta utomhusfestsäsong. Låten handlar om hur myndigheter och polis bara trakasserar oss ungdomar när vi dricker istället för att ge oss vettiga fritidssysslor. Det är en cover på en gammal Nationalteaternlåt. "Barn av vår tid" har den bästa allsångsrefräng jag någonsin hört i en hiphoplåt. Jag har själv utan problem lyckats lära ut den till nästan alla deltagare på både Visby medeltidsvecka och Karlskoga stranddagar.

Den genialaste textmässiga uppbyggnaden jag någonsin hört i en svensk raplåt kommer i nästföljande låt, MVG.

Mest sex blir det i Good vibes (can I stick it?). Det är en typisk sexskryt-låt inspirerad av A Tribe Called Quests klassiker Can I kick it. Fast den avslutas med en liten föreläsning om att bara för att sex är kul så betyder det inte att det är okej med kvinnoförtryck.

★★★½

MATTIAS PETTERSSON

Looptroop, Punx not dead, David vs Goliath records.

Äkta tidning om svart musik

Snubblade över denna snygga svartvita tidning på Press City. Rubriken "Stor special: svensk hiphop 1999" väckte mitt intresse.

Gidappa är Sveriges enda tidning om svart musik. Jag kastade mig över svenska hiphop- specialen. ADL, Petter, DJ Sleepy, Thomas Rusiak, Pee Wee, Below zero, Looptroop, Pst-q, Spotrunnaz, Timbuktu, Ayo, Eye-n-l, Profilen, Feven, Kashal-Tee, Superscientifiku, Blues och Ken intervjuas. Svensk hiphop har exploderat de senaste åren, konstaterar tidningen.

Gidappa är troligtvis den enda tidningen där man kan få läsa om den breda flora av bra svensk hiphop som antingen ännu inte släppt en skiva på ett stort bolag eller också inte vill det. Artister som till exempel Looptroop som gått i fronten för indiependentvågen och etablerat sig helt utan hjälp från vare sig skivbolag, bokningsbolag eller media.

På den internationella hiphopfronten intervjuas RZA (Wu-Tang Clans grundare), Pete Rock och Cocoa Brovaz. Intervjuerna går på djupet och Gidappa kan lätt konkurrera med till exempel amerikanska the Source. Den största konkurrensfördelen är att den faktiskt är skriven på ett språk man förstår. En annan fördel är att reklaminslagen i Gidappa är ytterst sparsamma, tidningen känns äkta.

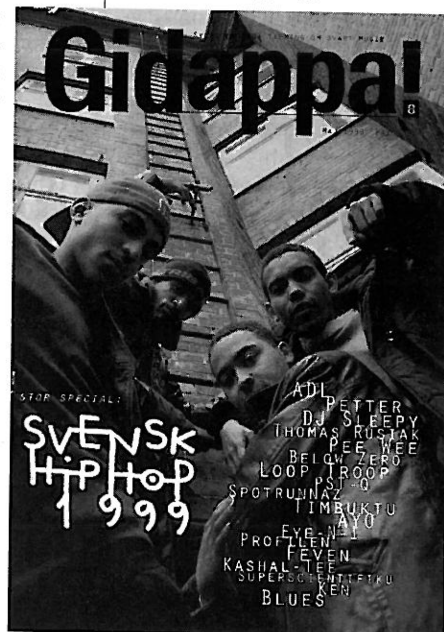
Glad i hågen börjar jag läsa artiklarna om övriga artister. Reggae, soul och jazz. Junior Delgado och Courtney Pine intervjuas. Har aldrig lyssnat särskilt mycket på någon av dem. Men inser efter att ha läst artiklarna att jag borde det. Skribenterna skriver engagerat och det märks att tidningen görs av riktigt kunniga eldsjälar. Tidningen har efter några timmars läsning förvandlat mig från hiphop-fan till svart musik fan.

Dessutom innehåller Gidappa givetvis insändarspalt, krönikor, aktuella skivrecensioner och recensioner av gamla klassiker. En ytterst trevlig grej med tidningen är att de vid varje nummer lottar ut massor med skivor och andra trevliga presenter.

En verkligt högkvalitativ tidning om svart musik är mitt omdöme. Att den görs helt ideellt märks aldrig negativt i tidningens innehåll (men dock i dess utgivningstakt). Ett flertal skribenter ger dessutom intrycket av att vara rätt vänster och det är ju ingen nackdel direkt.

MATTIAS PETTERSON

Gidappa. Lösnummer 59 kronor. Utkommer med 4 nummer per år. Prenumeration 140:- för 4 nummer på pg. 888 996-6. Hemsida: www.gidappa.nu

Högsta betyg på antirasistisk samlingsskiva

För inte så länge sedan damp en kopia av ARA:s, Anti-Racist Actions, samlingsskiva "Stop Racism" ner i min brevlåda. Jag blev lite häpen. Den var inte som alla andra samlingsskivor. Den var inte bara snyggt förpackad, komplett med ett 72-sidigt superpolitiskt texthäfte - som också innehåller en massa om själva musiken – på skivan fanns dessutom en uppsjö av riktigt bra musik att lyssna på! Inte heller är skivan i den vanliga stilen, med en massa okända band som aldrig spelat utanför replokalen. "Stop Racism" har flera stora band. Vad sägs om namn som Mike Park, Napalm Death och Jello Biafra?

Först lite politik. ARA är en Nordamerikansk version av AFA. Men eftersom rasism är ett mycket större problem där än själva (den öppna) fascismen, har ARA valt att betona just den antirasistiska delen av kampen, oftast en opinionsbildande sådan. Att de lägger mycket tid och energi på att skapa en bred musik-baserad motkultur råder det inget tvivel om. Till exempel fick ARA folk för några år sedan, följa med Sepultura på turné och agitera för saken. Där delade de ut bland annat det klassiska flygbladet "Satan Against Racism"!

"Stop Racism" innehåller 24 låtar och 35 spår, vilket betyder att skivan är full med korta politiska samplingar mellan låtarna. Utöver de redan nämnda banden finns många andra väl värda att nämnas. Less Than Jake spelar skapunk á la Mighty Mighty Bosstones (ett annat band som ARA turnerat med) och låten Automatic är en höjdare. Men det som gör plattan särskilt rolig är att den inleds med en Bon Jovi-cover som är helt utflippad! Discount spelar glad indie och den feministiska låten "Malaries Mission" gör det mesta av den kvinnliga sångerskans röst i en berättelse om en kvinnas kamp för frigörelse. Helt enkelt en kanon låt som går att lyssna på om och om igen. Hardcorebandet For the Living bidrar med låten "First Person", som är rätt textmässigt typisk för sin genre, men musikaliskt är den par excellence. Akaline Trio bidrar med en upbeat poplåt, "Cooking Wine" som alla kan sjunga (eller dricka) till. Och som sista låt tar jag upp en anarko-punk-slam-bang-hoppa-låt, "15 Minutes" av The Broadways. I vilken annan musikstil kan man sjunga "This capitalist vision is my nightmare" utan att det låter lite väl patetiskt? Det är anarko-punk det skall vara.

Betygssättningen är fem Minnesota Militia-gravstenar av fem möjliga.

KURT SVENSSON

Anti Racist Action – Stop Racism, The Benefit CD 1998, Attitude Records and Asian Man Records www.aranet.org

Tio år och 32 prisvärda spår

Guru och DJ Premier har gett oss högklassig hiphop i tio år och firar med en dubbel-CD som samlar några av höjdpunkterna.

Det är långt ifrån alla tioåringar som förtjänar en samlingsskiva, inte ens en enkel, men Gang Starr har genom åren skapat material som skulle kunna räcka till långt mer.

Detta är som tur är ingen "Greatest hits", utan som alla bra samlingsskivor är Full Clip en blandning av hits, remixar, B-sidor och ett par nya låtar.

Man kan inte annat än imponeras av den jämna klass Premiers produktioner hållit under alla år, och hur Guru under alla år känns precis lika trovärdig. Det är inte speciellt många hiphopgrupper som känns så här medvetna.

Ett par av de bästa inslagen på skivan är för övrigt när en annan rappare med mycket medvetenhet bakom orden, Jeru the damaja, gästar på två låtar.

Det är inte ofta man hittar 32 starka låtar till så här lågt pris.

MIKAEL BOBERG

Gang Starr
Full Clip: A decade of Gang Starr
Dubbel-CD
Noo Trybe/Virgin Records

Gerillakrig i en galax långt, långt borta

För några veckor sedan befann jag mig i en zapatistby i Chiapas nordöstra djungler och tittade på starwars-trilogin med kamraterna där. En av kamraterna, Don Antonio, frågade mig om jag trodde att galaxen låg närmare Sverige än Chiapas. Vad tror ni? De flesta skulle nog säga att galaxen inte finns men ändå finns, kanske...

Det är nu 16 år sedan sista filmen, "Jedins återkomst", och hysterin är värre än någonsin runt den nya filmen "Episode 1- Det mörka hotet" som hade sverigepremiär den 19 augusti. Filmen är den första i serien om STAR WARS och utspelar sig runt en konflikt om en handelsblockad som senare kommer leda till skapandet av det imperium som Luke Skywalker och de andra för ett gerillakrig mot. Filmens huvudgestalter är förutom de två jediriddarna Qui-Gon och Obi-Wan, drottning Amidala och den unga Anakin Skywalker som senare går över till andra sidan och blir Darth Vader. Mina förväntningar var minst sagt höga när jag efter mer än ett års väntan sjönk ner i en flaschig stol i ett mexikanskt biopalats. Det var en totalupplevelse rakt igenom, en ren njutning, två och en halv timmes ren underhållning. För det är precis vad det är, en stor underhållningsfilm, med sköna specialeffekter och en genuin känsla som är gemensam för STAR WARS- filmerna. Våldet är inte för mycket eller för rått, rollkaraktärerna är väldigt levande och berättandet fantasifullt med en mytologisk, sagolik karaktär, George Lucas verkar vara outtömlig på nya grepp. Trots att filmen till hälften är digitalt gjord finns känslan av äkthet kvar sedan tidigare. Det är dock amerikansk underhållning och runt filmen har det skapats en industri liknande Disney. Den amerikanska politiken lyser också igenom med en mängd rasistiska stereotyper som den fått kritik för, som till exempel att elakingarna i filmen har klara drag av asiater. Vad det gäller kvinnor så förekommer det fler i den här filmen än tidigare, men då som modersgestalten Shmi (Pernilla August) eller drottning Amidala, som i och för sig både kan prata inför senaten och dra pistol, men mest bekymrar sig över sina klädkreationer.

LINDA WAGENIUS

Star Wars episod I - det mörka hotet

Liam Neeson spelar Jedimästaren Qui-Gon Jinn i den nya Star Wars-filmen

Det finns nästan oändligt med internet-sidor med anarkistiskt och vänsterinnehåll. De flesta sidor är tyvärr rätt ointressanta, oseriösa, fåniga och uppdateras sällan. Ett fåtal guldkorn finns dock. Några av dem har vi samlat här i Direkt Aktions nätguide.

ETC

http://www.etc.se

Nättidningen Dagens ETC och det oberoende socialistiska mediaföretaget ETC:s hemsida. ETC drivs av Johan Ehrenberg, Sveriges kanske vassaste samhällskritiker. Aktuella politiska kommentarer och artiklar, artikelarkiv, ETC-shopen, EMU-central mm. Reklam för papperstidningen ETC och gaytidningen ZON. Min personliga favorit är "fråga Johan" där man kan ställa frågor om allt möjligt till Johan Ehrenberg.

Yelah

http://www.gro.o.se/

Anarkistisk nättidning som ges ut av föreningen Gro. Publiceras både på hemsidan och i e-mailversion. E-mailversionen kan man prenumerera på gratis via hemsidan. Tidningen är väldigt bra och kommer ut ganska regelbundet. På hemsidan finns också imponerande mycket länkar och ett arkiv med bilder och texter.

Monetär

http://home.bip.net/monetar/

Monetär är också en anarkistisk nättidning och kan bäst beskrivas som en korsning mellan Yelah och ETC. Utgivningstakten är lägre än Yelah. Artiklarna rör oftast mera jordnära och mindre ideologiska frågor.

Motkraft

http://www.motkraft.net/

Ett nyhetsbrev man kan prenumerera på gratis. Det gör man via hemsidan. Utkommer varje vecka med nyheter, vad som hänt och vad som kommer hända. Nyhetsbrevet behandlar mest olika aktioner rörande antifascism, antiporr, antisexism, miljökamp och liknande. Det blir lätt fånigt. Några längre analyser eller politisk kamp rörande mera vardagliga frågor blir det sällan. Men trots det är det ett rätt intressant nyhetsbrev för dig som vill ha koll på vad som händer och vad som kommer hända i den unga frihetliga vänsterns värld. Motkraft är även ett webbhotell för ett flertal frihetligt socialistiska grupper.

Arbetaren

http://www.arbetaren.se/

Frihetlig socialistisk veckotidning som ges ut av SAC-syndikalisterna. Artiklar och debatt ur tidningen återges på nätet. Ett gigantiskt antal länkar finns också.

Ordfront

http://www.ordfront.se/

Föreningen Ordfront som bland annat ger ut tidningen med samma namn, Sveriges största samhällsmagasin. Allmänt vänster. Artiklar ur tidningen mm.

Bang

http://www.bang.a.se/

Feministisk tidskrift. Artiklar ur tidningen mm.

Vi ser även till att få med Sveriges två största syndikalistiska organisationer. Båda genererar en uppsjö sidor av olika kvalitet.

SUF

Har ännu inte fått någon gemensam hemsida men det är på gång. Än så länge kan man ju alltid gå till SUF-Gävles hemsida och ta sig vidare med länkarkivet.

http://come.to/suf-gavle

SAC–syndikalisterna

http://www.sac.se/

Tyvärr innehåller den här hemsidan för tillfället inte särskilt mycket information. Den är under uppbyggnad. Om du vill ha information om vad det innebär att vara medlem i SAC, ha tag på arbetsmarknadslagar eller information om SACs a-kassa föreslår jag att du istället besöker Östersunds Lokala Samorganisation av SAC-syndikalisternas hemsida:

http://home.swipnet.se/~w-93839/

MATTIAS PETTERSSON

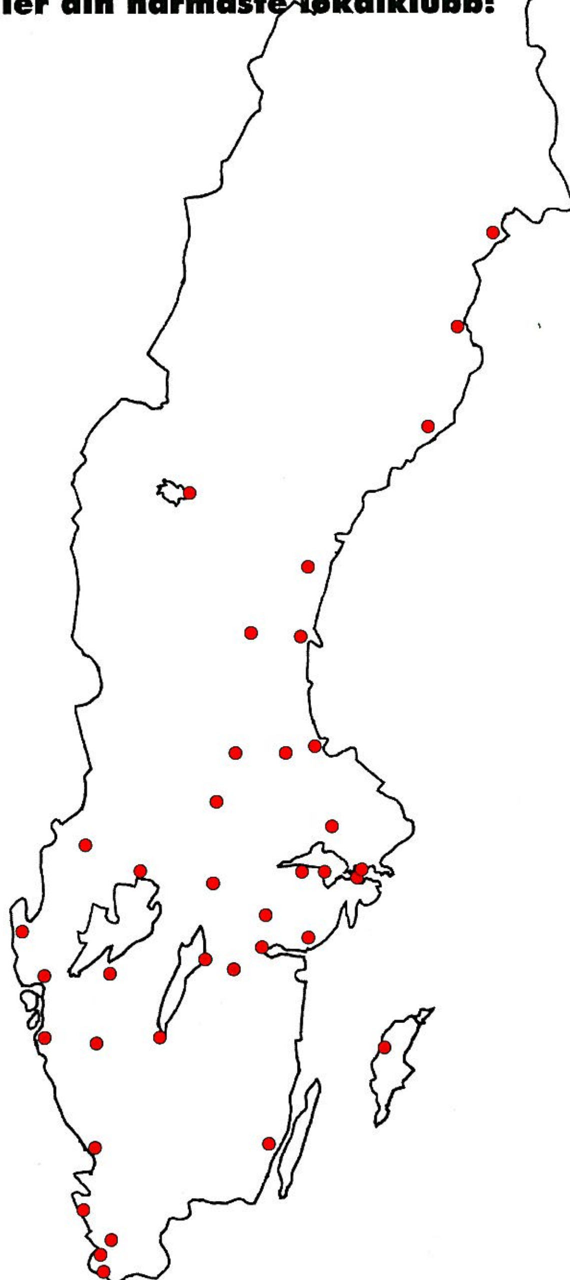
Sensommar-krysset

LATIN LOVER PÅ FANOR
DJUR M. HORN
UGGLA
IDEOLOGI UTAN HÄRSKARE
... LUXEMBURG EL. BERG
HADE NOAK EN
STADIET INNAN KOMMUNISM
OND
SKJUTER STORA KULOR
INTERNATIONELL KOMMITTÉ
TITTA
HISTORIENS DRIVKRAFT
UKRAINAS HUVUDSTAD
TRADITIONER PÅ AFRIKAS HORN
DEMOKRATI BETYDER
GODIS
DEN MEST KÄNDE FÄNGSLADE
GÖRA JACKOR VARMA
ORSAKAS DÅ BOK AV POLITIKER
MÅSTE VI BLI AV MED
DELAD LIKSOM EN BAK
AV
NORMBRYTANDE SEX
KEANUS NYA TUFFA FILM
TALADE
ANTIFASC AKTION
SOCIALISTISK KAMPTRADITION
KARTBOK
ORMGROP
MAGISKT FÖREMÅL
DÖDA
FEDERACIÓN ANARQUISTA IBERICA
KLASS- O STATSLÖST SAMHÄLL.
MÄRKT AV LIVET
EJ FRÅGA
EJ FASTLAND
LADY EL. SPEL
VARA I NUTID
HAR VI RÖDSVART
MED MERA
MAGNESIUM
ANONYM
SVÅR FANTOMEN EFTER FALL DÖD
EJ FÄNGSLAD
FRIVILLIGERADI PATRIARKATET
TIDNINGEN DU LÄSER
KRYP PÅ 8 BEN
VETENSKAPLIGA SOCIALISMENS GRUNDARE
... VI STÅ
MISSTÄNKA
BESTULEN

Av: Moa SUF - Stockholm

Intresserad av SUF?

Kontakta Samordningsgruppen eller din närmaste lokalklubb!

SUF:s Samordningsgrupp
Box 633, 801 27 Gävle Tel: 026-65 34 23
suf.sog@swipnet.se

SUF:s Internationella Kommitté
ik_suf@hotmail.com
(Kontaktas annars via SUF-Malmö)

SUF-Arvika
c/o Arvika LS, Kyrkogatan 40A, 671 31 Arvika
Tel: 0570-103 07
sufarvika@usa.net
http://www.come.to/suf-arvika

SUF-Borås
c/o Borås LS, Salängsgatan 25, 504 56 Borås

SUF-Botkyrka/Skärholmen
c/o Botkyrka LS, Box 113, 145 01 Norsborg
suf_botkyrka@hotmail.com

SUF-Enköping
c/o Enköpings LS, Tullgatan 7B
745 35 Enköping
Tel: 0171-298 00.
suf_enkoping@hotmail.com
http://www.geocities.com/hollywood/studio/9199

SUF-Eskilstuna
sufeskilstuna@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)
http://www.geocities.com/hotsprings/4433

SUF-Falun
c/o Falu-Korsnäs LS, Trotzgatan 32-34D
791 71 Falun Tel: 023-26 354
fusk@motkraft.net http://www.motkraft.net/fusk

SUF-Gotland
c/o Gotlands LS, Signalgatan 13D, 621 47 Visby
Tel: 0498-21 31 83 suf_gotland@swipnet.se

SUF-Gävle
Box 633, 801 27 Gävle Tel: 0740-18 39 71
suf_gavle@hotmail.com
http://www.come.to/suf_gavle

SUF-Göteborg
c/o Syndikalistiskt Forum, Heurlins Plats 15
413 01 Göteborg,
Tel: 031-711 23 04.
suf_gbg@hotmail.com

SUF-Halmstad
c/o Hålet, Box 399, 301 09 Halmstad.
suf_hstd@hotmail.com
http://www.geocities.com/capitolhill/5208/

SUF-Helsingborg
suf_hbg@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Hudiksvall
(Kontaktas via Samordningsgruppen)

SUF-Jönköping
c/o Jönköpings LS, Box 190, 551 13 Jönköping
Tel: 036-12 62 36

Kalmar Autonoma - SUF (KA-SUF)
Box 229, 391 22 Kalmar
ka-suf@usa.net
http://www.come.to/ka-suf

SUF-Karlstad
c/o Karlstads LS, Brogatan 14, 654 60 Karlstad
Tel: 054-21 64 90
suf_karlstad@hotmail.com
http://www.geocities.com/CapitolHill/Senate/3135/first.html

SUF-Katrineholm
suf.k-holm@antisocial.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)
http://surf.to/sufkholm

SUF-Linköping
c/o Linköpings LS, Box 547, 581 07 Linköping
suf_lkpg@hotmail.com
http://www.surf.to/suf-linkoping

SUF-Ljusdal
c/o Ljusdals LS, Box 176
827 00 Ljusdal
ljusdals_ungsyndikalister@usa.net
http://www.geocities.com/capitolhill/lobby/5204

SUF-Ludvika
(Kontaktas via Samordningsgruppen)

SUF-Luleå
Box 11078, 976 27 Luleå
suf_lule@hotmail.com
http://www.members.tripod.com/~suf_lule

SUF-Lund
Box 951, 220 09 Lund
suf_lund@hotmail.com
http://www.motkraft.net/suf-lund

SUF-Malmö
c/o Malmö LS, Box 7508, 200 42 Malmö
Tel: 040-12 61 78
suf_malmoe@hotmail.com

SUF-Motala
suf_motala@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Norra Bohuslän
suf_nb@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Norrköping
c/o Norrköpings LS, Box 1009, 600 40 Norrköping
Tel: 011-13 18 55
suf_nrkpg@flashmail.com
http://members.xoom.com/suf_nrkpg

SUF-Nyköping
suf_nykoping@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Sandviken
c/o Sandvikens LS
Box 246, 811 23 Sandviken
tel: 026-25 90 09

SUF-Skaraborg
suf_skbg@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Skellefteå
Box 32
931 21 Skellefteå
suf_skelleftea@hotmail.com
http://www.motkraft.net/suf-skelleftea/

SUF-Stockholm
c/o Stockholms LS
Bergsundsgatan 10 nb
117 37 Stockholm
Tel: 08-658 62 69
suf_sthlm@hotmail.com
http://geocities.com/CapitilHill/4811

SUF-Strängnäs
Box 139, 645 22 Strängnäs
suf_strangnas@motkraft.net
http://www.motkraft.net/suf-strangnas

SUF-Sudsvall
suf_sundsvall@antisocial.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Uddevalla
suf_uddevalla@hotmail.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

SUF-Umeå
c/o Umeå LS, Fabriksgatan 1
903 31 Umeå.
Tel: 090-77 21 00.

SUF-Uppsala
c/o Uppsala LS, Sysslomansgatan 13,
753 11 Uppsala Tel: 018-69 46 89
suf-uppsala@telerymd.com
http://www.motkraft.net/suf-uppsala

SUF-Örebro
c/o Örebro LS Engelbrektsgatan 35
702 13 Örebro
tel:019-10 60 65
suf.orebro@swipnet.se

SUF-Östersund
suf_osd@yeayea.com
(Kontaktas annars via Samordningsgruppen)

Ändringar av klubbadresser skickas till sufadresser@hotmail.com